Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara
Nr. 672/11.11.2026

Afiliat la

Federaţia Naţională a Sindicatelor din Administraţie

Afiliată la

C.N.S. Cartel Alfa

Timişoara, Bd. C.D. Loga nr.1, jud. Timiş, tel/fax: 0256/247.488; 0256/247.487• mobil: 0729085938 • email: sinditim@yahoo.com •

Către

PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIŞOARA

Referitor dosar nr. 3733/30/2026

Prin prezenta vă comunicăm alăturat **Sentința Civilă nr. 741/06.08.2026**, pronunţată de Tribunalul Timiş, secţia de contencios administrativ şi fiscal în **dosarul nr. 3733/30/2026**, rămasă DEFINITIVĂ prin **Decizia Civilă nr. 1187/06.11.2026** (minuta) pronunţată de Curtea de Apel Timişoara, secţia contencios administrativ și fiscal în **dosarul nr. 3733/30/2026** (anexate).

Prin prezenta **vă rugăm să ACHITAȚI subscrisului sindicat suma de 12.550 lei cu titlu de cheltuieli de judecată** (6.050 lei cheltuieli de judecată în primă instanță + 6.500 lei cheltuieli de judecată în recurs).

Contul Sindicatului: cod IBAN RO36BRDE360SV09337213600, cont deschis la Banca Română pentru Dezvoltare (Timiş) – Groupe Societe Generale (CIF Sindicat: 15076333).

- Tribunalul Timiş – **Sentința Civilă nr. 741/06.08.2026**

"Respinge excepţia lipsei de interes a reclamanţilor invocată prin întâmpinare de către pârât, ca neîntemeiată.

Admite cererea de suspendare formulată de reclamantul SINDICATUL LIBER AL SALARIAŢILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIŞOARA ŞI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIŞOARA**, în numele membrilor de sindicat Goşa Mirela, Belu Alina, Neagu Luciana-Liola, Drăgălina Lavinia, Borcsi Gabriela Violeta, Faur-Lăudatu Anca, **în contradictoriu cu pârâtul PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIŞOARA.

Suspendă executarea Dispoziţiilor Primarului nr. DP2026-001223/22.06.2026, nr. DP2026-001227/22.06.2026, nr. DP2026-001228/22.06.2026, nr. DP2026-001229/22.06.2026, nr. DP2026-001230/22.06.2026, nr. DP2026-001238/22.06.2026 *cu referire la reclamanţii Borcsi Gabriela Violeta, Faur-Lăudatu Anca Elena, Drăgălina Laura Lavinia, Goşa Mirela, Neagu Luciana-Liola, Belu Alina Ramona,* ***privind eliberarea acestora din funcţia publică, până la pronunţarea instanţei de fond.***

Obligă pârâtul la plata către reclamant a sumei de 6.050 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu de avocat.

Executorie."

- Curtea de Apel Timişoara – **Decizia Civilă nr. 1187/06.11.2026**

" ***Respinge recursul formulat de recurentul-pârât Primarul Municipiului Timişoara****, împotriva Sentinţei civile nr. 741/06.08.2026, pronunţată de Tribunalul Timiş în dosarul nr. 3733/30/2026,* ***în contradictoriu cu intimatul-reclamant Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara*** *în numele membrilor de sindicat Goşa Mirela, Belu Alina, Neagu Luciana-Liola, Drăgălina Lavinia, Borcsi Gabriela Violeta şi Faur-Lăudatu Anca.*

Obligă recurentul-pârât Primarul Municipiului Timişoara la plata către intimatul-reclamant Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara a sumei de 6.500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând onorariu avocat.

Definitivă."

PREŞEDINTE,
Jurist TIBERIU NEGREI

SINDICATUL LIBER AL SALARIAŢILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIŞOARA ŞI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIŞOARA

România
Curtea de Apel Timişoara
Secţia Contencios Administrativ şi Fiscal
Dosar nr. 3733/30/2026

Operator 2928

Copia minutei sentinţei civile nr. 1187 din 06.11.2026

Respinge recursul formulat de recurentul-pârât Primarul Municipiului Timişoara, împotriva Sentinţei civile nr. 741/06.08.2026, pronunţată de Tribunalul Timiş în dosarul nr. 3733/30/2026, în contradictoriu cu intimatul-reclamant Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara în numele membrilor de sindicat Goşa Mirela, Belu Alina, Neagu Luciana-Liola, Drăgălina Lavinia, Borcsi Gabriela Violeta şi Faur-Lăudatu Anca.

Obligă recurentul-pârât Primarul Municipiului Timişoara la plata către intimatul-reclamant Sindicatul Liber al Salariaţilor din Primăria Municipiului Timişoara şi din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timişoara a sumei de 6.500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând onorariu avocat.

Definitivă.

Pronunţată prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor, prin mijlocirea Grefei, azi, 06.11.2026.

PREŞEDINTE
ss indescifrabil

Întocmit,
Grefier,
Savu Anca Gianina

Pentru conformitatea prezentei copii cu originalul aflat la dosarul cauzei,
semnează,

Grefier şef secţie,
Marinela Tcaciuc

tehnored. AGS/ .09.11.2026; 2 ex.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIŞ
PIATA TEPES VODA NR.2
TIMISOARA
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Destinatar:
SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMARIA MUNICIPIULUI TIMISOARA SI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE IN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA IN NUMELE MEMBRULUI DE SINDICAT GOSA MIRELA
TIMIŞOARA, BD. C.D. LOGA, NR. 1,
judeţul TIMIŞ

DOSARUL NR. 3733/30/2026
Materia: Contencios administrativ şi fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: suspendare executare act administrativ
Complet: c1nca

HOTĂRÂRE CIVILĂ
NR. 741/2026 DIN DATA DE 06 August 2026

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 741/2026, pronunţată la data de 06 August 2026, de către TRIBU JALUL TIMIŞ SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL.

Notă: COMUNICARE PENTZRU TOŢI RECLAMANŢII, PRIN SINDICAT.

PREŞEDINTE TRIBUNALUL TIMIŞ
(ştampila)

Grefier,

A.F. 07.09.2026 10:50:36, nr. comunicare: 1 din 3

Document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:TBTIM:2026:020.000741

R O M Â N I A
TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 741

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 06 AUGUST 2026
INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: GEORGIANA-MARIA POPA
GREFIER: BIANCA-NICOLETA UNGUREANU

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de **reclamantul** SINDICATUL LIBER AL SALARIAȚILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, în numele membrilor de sindicat GOȘA MIRELA, BELU ALINA, NEAGU LUCIANA LIOLA, DRĂGĂLINA LAVINIA, BORCSI GABRIELA VIOLETA și FAUR-LĂUDATU ANCA, în contradictoriu cu **pârâtul** PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, având ca obiect ***suspendare executare act administrativ***.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă, pentru reclamantele - membre de sindicat domnul consilier juridic Tiberiu Negrei - președintele sindicatului, în baza împuternicirii pe care o depune la dosar, asistat de domnul avocat Odangiu Radu, în substituirea avocatului titular Sarafolean Tiberiu, cu delegație de substituire la dosar, iar pentru pârât se prezintă domnul consilier juridic Silaghi Cosmin, în baza delegației pe care o depune la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că, la data de 28.07.2026, pârâtul a depus la dosar întâmpinare, iar la data de 04.08.2026, reclamantele au depus la dosar răspuns la întâmpinare.

Instanța constată că s-a înaintat în timpul ședinței de judecată dosarul nr. 4101/30/2026, ca efect al admiterii excepției de litispendență, urmând ca judecata să se continue în dosarul inițial, nr. 3733/30/2026, având în vedere toate probele și înscrisurile din dosarul ulterior formulat nr. 4101/30/2026.

Procedând în conformitate cu dispozițiile art. 131 Cod procedură civilă, la verificarea competenței, tribunalul pune în discuție competenta instanței.

Reprezentanții părților precizează că nu au obiecțiuni cu privire la competența de soluționare a cauzei.

În temeiul art. 131 Cod procedură civilă, Tribunalul constată că este competent din punct de vedere general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză, raportat la dispozițiile 14 alin. (1) și art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/200.

Instanța pune în discuție unirea cu fondul cauzei a excepției lipsei de interes, invocată de pârât prin întâmpinare.

Reprezentantul reclamantelor solicită unirea excepției lipsei de interes cu fondul cauzei, apreciind că aceasta reprezintă o apărare de fond, care, de altfel, nu este nici motivată.

Reprezentantul pârâtului solicită unirea excepției lipsei de interes cu fondul cauzei.

Digitally signed by Tribunalul Timis
Date: 2026.09.07 10:52:30 +03:00
Reason: Document semnat digital

Instanța, în temeiul art. 248 alin. (4) Cod procedură civilă, unește excepția lipsei de interes, invocată de pârât prin întâmpinare, cu fondul cauzei, apreciind necesară administrarea acelorași probe ca pentru soluționarea cauzei pe fond.

Instanța pune în discuție *cererile în probațiune.*

Reprezentanții părților solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar, precum și a dosarului administrativ.

Reprezentantul reclamantelor depune suplimentar, în probatoriu, copia conformă cu originalul a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea actului administrativ normativ în baza căruia au fost emise actele subsecvente individuale.

La interpelarea instanței, reprezentantul pârâtului arată că are cunoștință de această hotărâre, fiind parte în cadrul acelui dosar, precizând că au formulat recurs împotriva acesteia, însă, până în prezent, Curtea de Apel Timișoara nu a stabilit termen.

În temeiul art. 255, art. 258 și art. 237 pct. 7 din Codul de procedură civilă, instanța încuviințează, pentru toate părțile, proba cu înscrisurile depuse la dosar, apreciind că acestea sunt admisibile și concludente soluționării cauzei.

La interpelarea instanței, reprezentanții părților arată că nu mai au alte cereri de formulat.

Constatând că nu mai sunt cereri prealabile de formulat sau probe de administrat, tribunalul declară cercetarea procesului încheiată potrivit dispozițiilor art. 244 alin. 1 Cod procedură civilă, și în temeiul dispozițiilor art. 392 Cod procedură civilă, acordă cuvântul asupra cererii de suspendare.

Reprezentantul reclamantelor solicită admiterea cererii de suspendare, apreciind că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea nr. 554/2004, referitoare la existența unui caz bine justificat și riscul producerii unei pagube iminente. Susține că motivele sunt expuse pe larg atât în cererea de chemare în judecată, cât și în răspunsul la întâmpinare.

Reprezentantul reclamantelor arată că este vorba despre cea de-a șasea organigramă atacată în justiție, însă, de această dată, motivele de nelegalitate ce pot fi analizate și în această etapă a suspendării sunt cu atât mai evidente. Pe de o parte, este vorba despre 6 acte administrative individuale emise în executarea unui act administrativ normativ suspendat printr-o hotărâre judecătorească executorie, respectiv hotărârea depusă la acest termen de judecată, executorie începând din 29.06.2026. Pe de altă parte, arată că este vorba despre dispoziții ale Primarului emise cu încălcarea inclusiv a termenelor de preaviz, în pofida unei evidente nelegalități. Primăria se apără susținând că dispozițiile au fost emise la data de 22.06.2026, respectiv cu 7 zile înainte de suspendarea dispusă prin hotărârea din 29.06.2026. Totodată, aceasta invocă argumentul comunicării cu referire la data de la care s-ar produce efectele acestor acte atunci când discută despre preavize. Pe de o parte, în ceea ce privește data de 22.06.2026, pentru a evita discuția referitoare la suspendarea efectelor, Primăria se raportează la data emiterii, susținând că, la momentul emiterii dispozițiilor, erau îndeplinite condițiile de validitate. Or, aceste acte reprezintă acte administrative individuale, astfel încât producerea efectelor lor este, fără îndoială, condiționată de momentul comunicării. Pe de altă parte, atunci când încearcă să justifice nerespectarea termenelor de preaviz, Primăria susține că momentul comunicării este cel la care trebuie raportată analiza legalității actului. Reprezentantul reclamantelor apreciază că această abordare este contradictorie și că această contradicție evidențiază, cu atât mai mult, caracterul nelegal al dispozițiilor emise.

De asemenea, reprezentantul reclamantelor susține că hotărârea prin care s-a dispus suspendarea actului normativ de bază, respectiv HCL-ul, vizează atât suspendarea efectelor acestuia, cât și a preavizelor emise, respectiv a actelor subsecvente. Apreciază că acest unic argument este suficient pentru paralizarea efectelor actelor administrative atacate în prezenta cauză, până la soluționarea definitivă a litigiului pe fond. Motivele invocate nu aduc atingere fondului cauzei, acestea putând fi ușor de cercetat, fără a primejdui cercetarea fondului.

Judecătorul de contencios administrativ are această competență, pe care o exercită în astfel de situații, putând răsturna, în mod provizoriu, prezumția de legalitate a actului administrativ.

În ceea ce privește paguba, reprezentantul reclamantelor susține că, deși Primăria invocă posibilitatea intrării în corpul de rezervă, în realitate este vorba despre încetarea unor raporturi de serviciu, pierderea salariilor, precum și pierderea unor oportunități de evoluție în carieră, de promovare ș.a.m.d., riscurile având un caracter ireversibil. De asemenea, arată că jurisprudența acestei instanțe este amplă în ceea ce privește aceste aspecte, și anume cu privire la aceste organigrame succesive al acestei administrații. La acest interes privat, reprezentat de prevenirea producerii unei pagube iminente, se adaugă în mod evident și un interes public, respectiv acela de a nu permite executarea sau punerea în aplicare concretă a unui act administrativ normativ suspendat prin acte administrative individuale subsecvente, întrucât efectele acestora din urmă se întemeiază pe ceea ce actul normativ a stabilit. Reprezentantul reclamantelor susține că, în cuprinsul tuturor dispozițiilor emise, se face referire la efectele și la punerea în executare a HCL-ului deja suspendat.

Reprezentantul reclamantelor solicită acordarea cheltuielilor de judecată constând în onorariu avocațial în cuantum de 5.000 lei + TVA, respectiv în total 6.050 lei, precizând că factura și dovada încasării se regăsesc la filele 90-91 din dosar, acestea fiind ultimele înscrisuri anexate cererii introductive.

Reprezentantul pârâtului solicită respingerea cererii de suspendare, în principal, pe excepția lipsei de interes, iar, în subsidiar, pe fondul cauzei, apreciind că nu sunt îndeplinite cele două condiții prevăzute de lege. Solicită a se avea în vedere întreaga motivare expusă în scris prin întâmpinarea depusă și arată că nu solicită cheltuieli de judecată.

Președintele Sindicatului, domnul Tiberiu Negrei, arată că există un interes din partea reclamanților, întrucât aceștia sunt singurii dintre toți ceilalți care au fost ținuți efectiv timp de două săptămâni la ușile Primăriei. Aceștia sunt singurii care nu au putut să intre în biroul în care își desfășurau activitatea. Acesta este și motivul pentru care au fost nevoiți să formuleze prezenta cerere de suspendare, având în vedere că, la momentul formulării cererii inițiale, nu fuseseră emise dispozițiile, ci doar preavizele, care au fost, de altfel, suspendate. În ceea ce îi privește pe ceilalți, președintele Sindicatului reiterează faptul că nu a fost necesar un demers similar.

Reprezentantul reclamantelor susține că excepția lipsei de interes este, oricum, nemotivată, iar interesul acestora este evident, actual, legitim și născut, având în vedere că reclamantele își doresc să fie reintegrate și să își continue activitatea.

Tribunalul, în temeiul dispozițiilor art. 394 Cod procedură civilă, declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Tribunalului Timiș la data de 06.07.2026, **reclamantul** Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, în numele membrilor de sindicat Goșa Mirela, Belu Alina, Neagu Luciana Liola, Drăgălina Lavinia, Borcsi Gabriela Violeta și Faur-Lăudatu Anca, în contradictoriu cu **pârâtul** Primarul Municipiului Timișoara, a solicitat să se dispună:

I. suspendarea executării, până la pronunțarea instanței de fond, a actelor administrative emise de Primarul Municipiului Timișoara reprezentate de:

1. Dispoziția nr. DP2026-001223/22.06.2026 privind eliberarea din funcția publică a doamnei Borcsi Gabriela Violeta;

2. Dispoziția nr. DP2026-001227/22.06.2026 privind eliberarea din funcția publică a doamnei Faur-Lăudatu Anca Elena;

3. Dispoziția nr. DP2026-001228/22.06.2026 privind eliberarea din funcția publică a doamnei Drăgălina Laura Lavinia;

4. Dispoziția nr. DP2026-001229/22.06.2026 privind eliberarea din funcția publică a doamnei Goșa Mirela;

5. Dispoziția nr. DP2026-001230/22.06.2026 privind eliberarea din funcția publică a doamnei Neagu Luciana Liola;

6. Dispoziția nr. DP2026-001238/22.06.2026 privind eliberarea din funcția publică a doamnei Belu Alina Ramona;

II. cu acordarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, în esență, reclamantele au învederat că sunt funcționari publici încadrați la Direcția Generală Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar a Municipiului Timișoara. Acestea dețin calitatea de reclamanți și în litigiul de contencios administrativ, obiect al dosarului nr. 2617/30/2026 al Tribunalului Timiș - Secția contencios administrativ și fiscal, în care a fost pronunțată, în data de 29.06.2026, Sentința civilă nr. 605/2026, prin care, printre altele, s-a dispus:

- suspendarea executării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 191/28.04.2026 privind desființarea Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar, până la pronunțarea instanței de fond;

- suspendarea executării, până la pronunțarea instanței de fond, a actelor subsecvente Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 191/28.04.2026 privind desființarea Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar următoare: Preavizul nr. TM12026-023771/26.05.2026 către doamna Belu Alina Ramona; Preavizul nr. TM12026-023772/26.05.2026 către doamna Faur-Lăudatu Anca Elena; Preavizul nr. TM12026-023773/26.05.2026 către doamna Goșa Mirela; Preavizul nr. TM12026-023774/26.05.2026 către doamna Neagu Luciana Liola; Preavizul nr. TM12026-023775/.26.05.2026 către doamna Borcsi Gabriela Violeta; Preavizul nr. TM12026-023776/26.05.2026 către doamna Drăgălina Laura Lavinia.

În aceste condiții de fapt și de drept, în mod nelegal, Primarul Municipiului Timișoara a emis dispozițiile de eliberare din funcția publică întemeiate pe prevederile Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 191/28.04.2026 privind desființarea Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar, a cărei executare este suspendată până la pronunțarea instanței de fond. Împotriva acestor dispoziții, au formulat plângerea prealabilă nr. 497/03.07.2026 adresată Primarului Municipiului Timișoara, înregistrată sub nr. MTM2026-032909/03.07.2026 la Primăria Municipiului Timișoara, solicitând revocarea acestor acte administrative. Până la data formulării prezentei cereri, plângerea prealabilă nu a fost soluționată.

Reclamantele au susținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004. Astfel, suspendarea executării actului administrativ constituie o situație de excepție, ce poate fi dispusă doar în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege. Pentru a interveni această măsură excepțională de întrerupere a efectelor unui act administrativ este necesară dovedirea îndeplinirii cumulative a celor două condiții prevăzute de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, respectiv existența unui caz bine justificat și necesitatea prevenirii unei pagube iminente. Ambele condiții menționate sunt îndeplinite în cauză, iar, sub aspect formal, declanșarea procedurii prealabile învestirii instanței este, de asemenea, realizată.

Referitor la *condiția existenței unui caz bine justificat*, au arătat că, după cum rezultă din cuprinsul Dispozițiilor de eliberare din funcția publică contestate, acestea au fost emise în temeiul, ca efect și pentru punerea în executare a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului

Timişoara nr. 191/28.04.2026 privind desființarea Direcției Generale Proiecte şi Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar.

Prin cererea întemeiată pe prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, formulată în dosarul nr. 2617/30/2026, au solicitat, printre altele, suspendarea executării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timişoara nr. 191/28.04.2026 privind desființarea Direcției Generale Proiecte şi Lucrări Municipale pentru Sport şi Transport Feroviar, până la pronunțarea instanței de fond, și suspendarea executării, până la pronunțarea instanței de fond, a actelor subsecvente Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timişoara nr. 191/28.04.2026, respectiv preavizul nr. TM12026-023771/26.05.2026 către doamna Belu Alina Ramona, preavizul nr. TM12026-023772/26.05.2026 către doamna Faur-Lăudatu Anca Elena, preavizul nr. TM12026-023773/26.05.2026 către doamna Goşa Mirela, Preavizul nr. TM12026-023774/26.05.2026 către doamna Neagu Luciana Liola, Preavizul nr. TM12026-023775/26.05.2026 către doamna Borcsi Gabriela Violeta, Preavizul nr. TM12026-023776/26.05.2026 către doamna Drăgălina Laura Lavinia.

Motivele formulării cererii de suspendare în dosarul nr. 2617/30/2026 au fost multiple. Cazurile temeinic justificate au vizat nerespectarea obligației autorității publice de consultare a organizației sindicale și de realizare a unui real dialog social, în vederea identificării modalităților și a procedurii de reducere a cheltuielilor prevăzute la alin. (12) din art. XL din OUG nr. 7/2026, încălcarea procedurii de transparență decizională, Hotărârile Consiliului Local al Municipiului Timișoara contestate fiind adoptate cu nesocotirea prevederilor legale privind transparența decizională în administrația publică, ca și nerespectarea unor termene imperative în prealabil adoptării Hotărarilor Consiliului Local, dat fiind că, potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003, autoritatea publică are obligația de a publica un proiect de act normativ cu cel puțin 30 de zile lucrătoare înainte de supunerea spre adoptare. Condiția pagubei iminente a fost, de asemenea îndeplinită. Prin executarea Hotărârilor Consiliului Local al Municipiului Timișoara contestate și a actelor subsecvente emise în baza acestora, funcționarii publici și personalul contractual urmau să sufere un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat, cu privire la securitatea locului de muncă, cu privire la posibilitatea de a obține un venit salarial și a se realiza profesional.

Efectele reorganizării administrației publice locale viza desființarea unui total de 224 posturi, din care 102 posturi ocupate şi 122 posturi vacante. În cadrul Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar, funcționează 8 salariați, 6 funcționari publici (toți reclamanți din prezentul dosar) şi 2 angajați în posturi contractuale (de asemenea, membri ai sindicatului).

Reclamantele au apreciat că, în urma pronunțării Sentinței civile nr. 605/2026 de către Tribunalul Timiş - Secția contencios administrativ și fiscal, în data de 29.06.2026, în dosarul nr. 2617130/2026, efectele măsurilor executorii dispuse, ce vizează, pe de o parte, actele administrative normative, între care și HCLMT nr. 191/28.04.2026, în integralitate, și, pe de altă parte, actele subsecvente hotărârii consiliului local indicate în dispozitivul sentinței - preavizele acordate funcționarilor publici reclamanți în prezentul demers, se răsfrâng și asupra oricăror alte acte administrative ulterioare normative sau individuale, acte asimilate actelor administrative, acte subsecvente sau operațiuni administrative derivate, emise în temeiul. ca efect si pentru punerea în executare a actelor administrative normative și a actelor subsecvente a căror executare este actualmente suspendată în baza hotărârii judecătorești sus-menționate, executorie de la data pronunțării.

În aceste sens, imediat după data pronunțării, au transmis Municipiului Timişoara o adresă, prin care au solicitat să se ia act de Sentința civilă nr. 605/2026 pronunțată în data de 29.06.2026 și de efectele obligatorii pe care această hotărâre executorie le produce. Prin răspunsul primit, li s-a transmis că aspectele sesizate au fost transmise la nivel instituțional către toate structurile afectate de măsurile de reorganizare.

Ținând cont de prevederile art. 14 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, potrivit cărora: „(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare" și date fiind efectele obligatorii și executorii ale hotărârii judecătorești, executarea dispozițiilor de eliberare din funcția publică a reclamanților, acte administrative cu caracter individual, subsecvente actului administrativ normativ și preavizelor suspendate la executare, se impune a fi suspendată, deoarece toate efectele actului administrativ inițial sunt suspendate până la pronunțarea instanței de fond. Ori, dispozițiile de eliberare din funcție sunt acte administrative individuale emise în temeiul, ca efect și pentru punerea în executare a actului administrativ normativ suspendat.

De altfel, procedând astfel, Primarul Municipiului Timișoara a desconsiderat și prevederile legale privind interdicția absolută impusă angajatorului de emitere a dispozițiilor de eliberare din funcția publică pe durata incapacității temporare de muncă, stabilită prin certificat medical conform legii.

Reclamantele au susținut că art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 permite aplicarea de către instanța de judecată a efectului suspensiv unui act administrativ în cazuri bine justificate, pentru prevenirea unei pagube iminente și dacă anterior petentul a sesizat autoritatea emitentă cu o plângere prealabilă conform art. 7 din Lege. Suspendarea executării actului administrativ, dispusă în baza art. 14 din Lege, poate produce efecte în timp în intervalul delimitat, pe de o parte, de momentul admiterii în primă instanță a cererii de suspendare și, de cealaltă parte, momentul dezlegării, în orice mod, în primă instanță a cererii de anulare a actului administrativ.

În cazul suspendării executării actului administrativ, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, toate efectele actului administrativ sunt suspendate până la pronunțarea instanței de fond. Aceste efecte privesc atât actul administrativ suspendat la executare, cât și actele administrative subsecvente acestuia. Ca atare, suspendarea actului administrativ inițial determină suspendarea și a actelor administrative subsecvente.

Efectele măsurilor executorii dispuse, ce vizează, pe de o parte, actele administrative normative, între care și HCLMT nr. 191/28.04.2026, în integralitate, și, pe de altă parte, actele subsecvente hotărârii consiliului local - preavizele acordate funcționarilor publici reclamanți în prezentul demers, se răsfrâng și asupra oricăror alte acte administrative ulterioare, între care și dispozițiile de eliberare din funcția publică. Actele administrative subsecvente emise în urma pronunțării Sentinței civile nr. 605/2026 de către Tribunalul Timiș, în data de 29.06.2026, în dosarul nr. 2617/30/2026, nu pot subzista, fiind emise în temeiul, ca efect și pentru punerea în aplicare a unei hotărâri ale consiliului local suspendată la executare. Generic, actele subsecvente nu pot fi executate în măsura suspendării executării actului principal, neavând o existență de sine stătătoare, impunându-se suspendarea executării acestora în baza principiului accesorium sequitur principale.

Distinct de calificarea acestor dispoziții drept acte administrative subsecvente hotărârii consiliului local și preavizelor suspendate la executare, față de dispozițiile de eliberare din funcția publică contestate, reclamantele au invocat și motive de nelegalitate proprii, împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității acestor acte administrative, conform art. 2 alin. (2) lit. t) din Legea nr. 554/2004.

Astfel, în cuprinsul tuturor preavizelor (nr. TM12026-023771, nr. TM12026-023772, nr. TM12026-023773, nr. TM12026-023774, nr. TM12026-023775, nr. TM12026-023776, nr. TM12026-023777 și nr. TM12026-023778), emise în data de 26.05.2026, la lit. A se menționează că se acordă pentru o perioadă de 30 de zile calendaristice, aferente 27.05.2026 - 25.06.2026 inclusiv, iar la lit. C se menționează că la împlinirea termenului de preaviz, urmează a se emite actul administrativ de încetare a raportului de serviciu prin eliberarea din

funcția publică. Contrar acestor mențiuni, Primarul Municipiului Timişoara a emis la data de 22.06.2026 dispozițiile contestate nr. DP2026-001223, nr. DP2026-001227, nr. DP2026-001228, nr. DP2026-001229, nr. DP2026-001230 și nr. DP2026-001238, cu 3 zile calendaristice înainte de data de 25.06.2026 când se împlinea termenul de preaviz.

Potrivit art. 1 din aceste dispoziții: „Art. 1 - (1) Începând cu data de 26 iunie 2026, la împlinirea termenului de preaviz, ca urmare a desființării Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar, doamna/domnul . se eliberează din funcția publică de conducere/execuție de (...) la Serviciul Transport Feroviar/Serviciul Autorizare Lucrări, Monitorizare și Administrare - Direcția Generală Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar. (2) În situația în care la data prevăzută la alin. (1) doamna/domnul (...) se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, încetarea raportului de serviciu/contractului individual de muncă va avea loc în ziua următoare încetării concediului pentru incapacitate temporară de muncă ".

Reclamantele se aflau la datele de 25 și 26 iunie 2026 în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, după cum urmează:

- Belu Alina Ramona - concediu medical 25.06.2026 - 26.06.2026 (2 zile), 29.06.2026 - 30.06.2026 (2 zile) și 01.07.2026 - 01.07.2026 (1 zi);
- Borcsi Gabriela Violeta - concediu medical 25.06.2026 - 30.062026 (6 zile) și 01.07.2026 - 15.07.2026 (15 zile);
- Dragalina Laura Lavinia - concediu medical 23.06.2026 - 29.06.2026 (7 zile), 30.06.2026-30.06.2026 (1 zi) și 01.07.2026 - 03.07.2026 (3zile);
- Faur-Lăudatu Anca Elena - 25.06.2026 - 26.06.2026 (2 zile), 29.06.2026 - 30.06.2026 (2 zile) și 01.07.2026 - 02.07.2026 (2 zile);
- Goșa Mirela - concediu medical 25.06.2026 - 26.06.2026 (2 zile) și 27.06.2026 - 30.06.2026 (4 zile);
- Neagu Luciana Liola - concediu medical 24.06.2026 - 27.06.2026 (4 zile) și 28.06.2026 - 30.06.2026.

În acest sens, reclamantele Goșa Mirela și Neagu Luciana Liola, aflându-se în concediu medical până la data de 30.06.2026 (marți), s-au prezentat în data de 01.07.2026 (miercuri) la locul de muncă, în intervalul 07:40 - 08:00, s-au pontat cu cartelele, însă au constatat că acestea au fost dezactivate, iar accesul în birou le-a fost interzis, așa cum rezultă din adresele înregistrate la Primăria Municipiului Timişoara cu nr. MTM2026-032456/01.07.2026 (Goșa Mirela) și nr. MTM2026-032459/01.07.2026 (Neagu Luciana Liola). Interdicția accesului în birou a fost menținută și în zilele următoare, joi, 02.07.2026, respectiv vineri, 03.07.2026, așa cum rezultă din adresele înregistrate la Primăria Municipiului Timişoara cu nr. MTM2026-032595/02.07.2026 (Belu Alina Ramona), nr. MTM2026032620/02.07.2026 (Goșa Mirela), nr. MTM2026-032790/03.07.2026 (Faur-Lăudatu Anca Elena), nr. MTM2026-032794/03.07.2026 (Goșa Mirela), și nr. MTM2026032796/03.07.2026 (Belu Alina Ramona).

Potrivit legii, eliberarea din funcția publică nu poate avea loc pe durata incapacității temporare de muncă, stabilită prin certificat medical conform legii.

Dispoziția de eliberare din funcția publică este actul juridic unilateral emis de persoana care are competența legală de numire în funcția publică prin care, în cazuri anume determinate de lege, se concretizează manifestarea de voință a acestuia de a înceta raportul de serviciu, iar reglementarea de către legiuitor a condițiilor de formă și fond ale acestui act reflectă necesitatea protecției salariatului, în perioada în care acesta se află în incapacitate temporară de muncă stabilită prin certificat medical conform legii, și a asigurării unor elemente de verificare a legalității și temeiniciei măsurii dispuse. Nu prezintă relevanță nici împrejurarea că decizia de eliberare din funcția publică produce efecte ulterior, de la momentul comunicării acesteia către funcționarul public. Interdicția privește emiterea deciziei în perioada

incapacității temporare de muncă a funcționarului public, dovedită prin certificatul de concediu medical, și nu comunicarea acesteia, iar sancțiunea este nulitatea absolută a eliberării din funcția publică dispusă cu nerespectarea procedurii reglementate de lege. Interdicția privește emiterea deciziei de eliberare din funcția publică, act juridic unilateral al angajatorului, indiferent de data comunicării și producerii de efecte. Aceasta deoarece nulitatea este sancțiunea care intervine în situația în care la momentul emiterii unui act juridic sunt încălcate anumite dispoziții legale, iar cauzele care determină nulitatea trebuie să existe la momentul emiterii acelui act.

Referitor la *condiția pagubei iminente*, prin executarea dispozițiilor de eliberare din funcția publică contestate, funcționarii publici vor suferi un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat. Măsurile dispuse prin actele administrative ce fac obiectul cauzei afectează membrii de sindicat cu privire la securitatea locului de muncă, cu privire la posibilitatea de a obține un venit salarial și a se realiza profesional.

Reclamantele au arătat că suspendarea executării dispozițiilor contestate corespunde atât interesului personal al acestora, cât și imperativului interes public de a avea în circuitul civil acte administrative legal întocmite și de a nu executa intempestiv acte administrative incerte sub aspectul legalității.

Din perspectivă generală, deși actul administrativ se bucura de prezumția de legalitate, care la rândul său se bazează pe prezumția autenticității și veridicității, principiul legalității actelor administrative presupune atât ca autoritățile administrative să nu încalce legea, cât și ca toate deciziile lor să se întemeieze pe lege, el impunând, în egală măsură, ca respectarea acestor exigențe de către autorități să fie în mod efectiv asigurată.

Prin urmare, în procesul executării, din oficiu, a actelor administrative trebuie asigurat un anumit echilibru, precum și anumite garanții de echitate pentru particulari, întrucât acțiunile autorităților publice nu pot fi discreționare, iar legea trebuie să furnizeze individului o protecție adecvată împotriva arbitrariului. În acest context, suspendarea executării actelor administrative reprezintă un eficient instrument procedural menit a asigura respectarea principiului legalității. Pentru a interveni suspendarea pe cale judecătorească a executării unui act administrativ este suficient să existe un indiciu temeinic de nelegalitate, care să creeze o îndoiala rezonabila privind prezumția de legalitate de care se bucura actul administrativ, fără a fi necesar a răsturna această prezumție, răsturnare care se poate petrece în fața instanței care examinează cererea în anularea actului administrativ.

Analiza consecințelor pe care măsurile (eliberările din funcția publică) le produc nu trebuie realizată doar dintr-o perspectivă statică (i.e. prin analiza exclusiv a efectului lor propriu-zis), ci și dintr-o perspectivă dinamică (prin punerea lucrurilor în context), reclamantele apreciind ca fiind îndeplinită în cauză și condiția riscului producerii unei pagube iminente, sens în care, față de întrunirea cumulativă a cerințelor reglementate de art. 14 din Legea nr. 554/2004, au solicitat admiterea cererii așa cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată.

În drept, reclamantele și-au întemeiat cererea pe dispozițiile art. 14 din Legea nr. 554/2004.

În probațiune, reclamantele au solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Prin întâmpinare, pârâtul Primarul Municipiului Timișoara a solicitat respingerea cererii, în principal, ca lipsită de interes, iar, în subsidiar, ca nefondată și neîntemeiată.

În principal, pârâtul a invocat **excepția lipsei de interes** a reclamanților în promovarea prezentei cereri, având în vedere că raportul de serviciu/muncă al acestora nu este încetat.

Cu privire la efectele suspendării executării HCLMT nr. 191/2026 asupra dispozițiilor individuale contestate, reclamanții își întemeiază întreaga argumentație pe premisa potrivit căreia suspendarea executării HCLMT nr. 191/2026 ar determina, în mod automat,

suspendarea sau nelegalitatea tuturor actelor administrative individuale emise în executarea acesteia, inclusiv a dispozițiilor de eliberare din funcția publică contestate în prezenta cauză. O asemenea interpretare nu își găsește însă suport nici în dispozițiile Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ și nici în principiile care guvernează regimul juridic al actelor administrative.

Potrivit art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004, suspendarea executării unui act administrativ reprezintă o măsură jurisdicțională provizorie, menită să împiedice temporar producerea efectelor viitoare ale actului administrativ până la soluționarea acțiunii în anulare. Suspendarea nu echivalează cu anularea actului administrativ și nu are ca efect desființarea acestuia, actul continuând să existe în ordinea juridică și să beneficieze de prezumția de legalitate până la eventuala sa anulare prin hotărâre judecătorească definitivă. Suspendarea executării produce efecte exclusiv pentru viitor, fără a afecta existența juridică a actului administrativ și fără a retroactiva asupra actelor și operațiunilor administrative realizate în perioada în care actul administrativ s-a bucurat de caracter executoriu.

În speță, dispozițiile individuale contestate au fost emise la data de 22.06.2026, într-un moment în care HCLMT nr. 191/2026 era în vigoare, executorie și beneficia de prezumția de legalitate specifică actelor administrative. Suspendarea executării acesteia a fost dispusă ulterior, prin Sentința civilă nr. 605/29.06.2026, astfel încât aceasta nu poate produce efecte retroactive asupra unor acte administrative individuale deja emise în temeiul unei hotărâri aflate, la acel moment, în deplină vigoare.

În lipsa unei dispoziții legale exprese, nu poate fi reținută susținerea reclamanților potrivit căreia suspendarea executării unui act administrativ normativ determină, de drept, suspendarea executării sau nelegalitatea tuturor actelor administrative individuale emise anterior în executarea acestuia. Legea nr. 554/2004 nu instituie un asemenea efect, iar extinderea efectelor suspendării asupra unor acte administrative distincte nu poate avea loc prin interpretare. În consecință, simpla suspendare a executării HCLMT nr. 191/2026 nu este aptă, prin ea însăși, să răstoarne prezumția de legalitate de care beneficiază dispozițiile individuale contestate și nici să conducă la concluzia că acestea au devenit nelegale ca efect al pronunțării unei măsuri provizorii dispuse într-un alt litigiu.

Dispozițiile contestate nu reprezintă simple operațiuni administrative sau acte materiale de executare, ci acte administrative individuale emise de Primarul Municipiului Timișoara în exercitarea competențelor conferite de OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, care produc efecte juridice proprii și sunt supuse unui control distinct de legalitate, independent de controlul exercitat asupra actului administrativ normativ care a constituit temeiul reorganizării. Împrejurarea că dispozițiile au fost emise în aplicarea HCL nr. 191/2026 nu înseamnă că acestea își pierd individualitatea juridică sau că existența și eficacitatea lor sunt condiționate automat de soarta actului administrativ normativ. În dreptul administrativ, actul administrativ individual nu se confundă cu actul normativ în executarea căruia a fost emis, fiecare având propriul regim juridic și fiind supus propriilor condiții de legalitate.

În mod corespunzător, legalitatea dispozițiilor individuale trebuie analizată prin raportare la condițiile prevăzute de Codul administrativ pentru emiterea acestora, respectiv existența unei reorganizări legal aprobate la momentul emiterii actului, parcurgerea procedurii prevăzute de lege, acordarea termenului legal de preaviz, respectarea drepturilor funcționarilor publici și competența autorității emitente. Toate aceste condiții au fost îndeplinite la data emiterii dispozițiilor contestate. În consecință, simplul fapt că ulterior emiterii acestora, instanța a dispus suspendarea executării HCL nr. 191/2026 nu este de natură să lipsească de efecte juridice dispozițiile individuale și nici să răstoarne prezumția de legalitate de care acestea beneficiază. O asemenea concluzie ar însemna ca orice măsură provizorie dispusă asupra unui act administrativ normativ să producă, în mod automat, efecte

asupra tuturor actelor individuale emise anterior în executarea acestuia, deși Legea nr. 554/2004 nu consacră un asemenea mecanism juridic.

Pârâtul a susținut că Sentința civilă nr. 605/PI/29.06.2026 pronunțată de către Tribunalul Timiş în dosarul nr. 2617/30/2026 este executorie, dar nu este definitivă, instituția formulând recurs, întrucât instanța a reținut că nu a fost respectat termenul de 30 zile lucrătoare pentru transparență decizională, deși HCLMT nr. 191/2026 privind desființarea Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar reprezenta un caz distinct față de celelalte hotărâri.

Chiar reclamanții confirmă caracterul distinct al dispozițiilor contestate prin însăși formularea prezentei acțiuni. Dacă acestea nu ar avea un regim juridic propriu și ar urma în mod automat soarta HCL nr. 191/2026, promovarea unei acțiuni distincte împotriva dispozițiilor individuale ar fi lipsită de orice utilitate, suspendarea HCL fiind suficientă pentru a produce efectele urmărite. Faptul că reclamanții au înțeles să conteste în mod distinct aceste acte administrative individuale demonstrează tocmai existența unui regim juridic propriu și necesitatea analizării legalității fiecăruia în raport cu condițiile specifice de emitere.

Cu privire la efectele concediului medical asupra procedurii de reorganizare, pârâtul a susținut că, în conformitate cu prevederile art. 513 alin. (1) lit. i) din OUG nr. 57/2019, incapacitatea temporară de muncă determină suspendarea de drept a raportului de serviciu doar în condițiile în care concediu pentru incapacitate temporară de muncă este acordat pentru o perioadă mai mare de o lună. Astfel, prin raportare la durata concediilor pentru incapacitate temporară de muncă, reclamanții nu aveau raportul de serviciu suspendat de drept. Prin urmare, efectul concediului medical privește exclusiv executarea raportului de serviciu și curgerea termenului de preaviz, fără a afecta valabilitatea actelor administrative emise anterior și fără a conduce la desființarea sau reluarea procedurii administrative de reorganizare.

Prelungirea termenului de preaviz nu are semnificația juridică a reluării întregii proceduri administrative de reorganizare și nici nu impune autorității publice obligația de a reitera actele și operațiunile administrative deja îndeplinite în mod legal anterior intervenirii cauzei de suspendare.

Procedura administrativă individuală fusese deja parcursă prin desființarea postului, acordarea termenului legal de preaviz și emiterea dispoziției de eliberare din funcția publică/ încetare a contractului individual de muncă, iar suspendarea HCLMT nr.191/2026 nu este de natură să repună în discuție legalitatea acestor acte și nici să determine reluarea întregii proceduri de reorganizare. Interpretarea susținută de reclamanți ar conduce la concluzia că simpla intervenție a unei cauze de suspendare a raportului de serviciu ar avea puterea de a desființa sau lipsi de efecte întreaga procedură administrativă deja parcursă și de a obliga autoritatea publică să reia procedura de reorganizare ori de câte ori termenul de preaviz este prelungit sau suspendat.

În consecință, împrejurarea că termenul de preaviz și-a prelungit durata ca efect al concediilor pentru incapacitate temporară de muncă nu poate conduce la concluzia că suspendarea executării HCL nr. 191/2026, intervenită ulterior, a lipsit de efecte dispozițiile individuale contestate sau că determină reluarea întregii proceduri administrative de reorganizare.

În ceea ce privește *condițiile de admisibilitate a cererii de suspendare*, raportat la existența unui caz bine justificat, în jurisprudența sa constantă, secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți a reținut că pentru conturarea cazului temeinic justificat care să impună suspendarea unui act administrativ, instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de

legalitate de care se bucură un act administrativ. Astfel de împrejurări vădite, de fapt sau/și de drept, care sunt de natură să producă o îndoială serioasă cu privire la legalitatea unui act administrativ au fost reținute de Înalta Curte ca fiind: emiterea unui act administrativ de către un organ necompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ, modificarea importantă a actului administrativ în calea recursului administrativ.

Ori, în speță, nu există împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură actul administrativ contestat, întrucât s-a emis cu respectarea prevederilor legale. Pârâtul a susținut că actele administrative individuale reprezentate de Dispozițiile de eliberare din funcția publică au fost emise în temeiul și în executarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 191/28.04.2026, aflată în vigoare și beneficiind de prezumția de legalitate și executorialitate la data emiterii actului individual. Emiterea dispoziției a intervenit după parcurgerea procedurii prevăzute de Codul administrativ, respectiv acordarea preavizului legal de 30 de zile, comunicarea posturilor vacante comunicate de A.N.F.P. și respectarea tuturor garanțiilor procedurale instituite de art. 519 și următoarele din O.U.G. nr. 57/2019.

Referitor la susținerea reclamanților potrivit căreia suspendarea HCL nr. 191/2026 ar lipsi de suport juridic dispozițiile contestate, această interpretare este eronată. Suspendarea executării unui act administrativ dispusă în temeiul art. 14 din Legea nr. 554/2004 produce efecte numai pentru viitor și nu afectează validitatea actelor administrative individuale emise anterior momentului suspendării, în perioada în care actul administrativ se bucura de prezumția de legalitate și executorialitate. La data emiterii Dispozițiilor, HCL nr. 191/2026 reprezenta temei juridic existent și executoriu, astfel încât autoritatea publică avea obligația legală de a pune în aplicare măsurile aprobate prin aceasta.

Prin urmare, eventuala suspendare ulterioară a hotărârii de consiliu local nu conduce automat la suspendarea sau desființarea actelor administrative individuale deja emise în executarea acesteia și nu constituie, prin ea însăși, un caz bine justificat în sensul art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004. Legalitatea dispozițiilor trebuie analizată prin raportare la situația existentă la momentul emiterii sale și la respectarea condițiilor prevăzute de Codul administrativ, iar nu prin raportare la împrejurări juridice intervenite ulterior.

Chiar și în condițiile suspendării HCL nr. 191/2026, aceasta nu degrevează reclamanții de obligația de a demonstra, în raport cu dispoziția individuală contestată, existența propriului caz bine justificat și a propriei pagube iminente, condiții care trebuie analizate distinct.

De asemenea, reclamanții nu dovedesc existența unei îndoieli serioase cu privire la legalitatea dispozițiilor contestate. Actul administrativ individual indică în mod expres temeiurile de drept aplicabile, actele administrative care au stat la baza emiterii sale, precum și împrejurările care au determinat încetarea raportului de serviciu. Dispozițiile a căror suspendare se solicită fac trimitere la referatul de specialitate privind punerea în aplicare a HCL nr. 191/2026 și la preavizele comunicate celor pe care îi reprezintă reclamantul Sindicat, fiind astfel îndeplinite exigențele de motivare prevăzute de legislația administrativă.

Sub aspectul condițiilor de formă și de conținut, dispozițiile contestate respectă în integralitate prevederile art. 533 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ. Totodată, întrucât sunt incidente prevederile privind încetarea raportului de serviciu prin eliberarea din funcția publică, dispoziția cuprinde și mențiunile prevăzute de art. 533 alin. (2) din Codul administrativ referitoare la aplicarea dispozițiilor art. 519 din același act normativ. În consecință, nu poate fi reținută existența vreunui viciu de formă sau de conținut de natură să creeze o îndoială serioasă asupra legalității actului administrativ contestat. În aceste condiții în care actul administrativ contestat respectă toate cerințele imperative prevăzute de art. 533 din Codul administrativ, nu poate fi susținută existența vreunui motiv aparent de

nelegalitate care să răstoarne prezumția de legalitate de care acesta beneficiază și nici nu poate fi incidentă sancțiunea nulității prevăzută de art. 535 din același act normativ.

Referitor la susținerea reclamanților potrivit căreia dispozițiile contestate nu ar respecta prevederile art. 533 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, aceasta este neîntemeiată. Contrar afirmațiilor reclamanților, dispozițiile contestate indică în mod expres atât temeiul juridic al încetării raportului de serviciu, cât și actele doveditoare care au stat la baza încadrării în dispoziția legală incidentă, respectiv referatul privind punerea în aplicare a HCLMT nr. 191/2026, preavizul de eliberare din funcția publică, referatul privind analiza situației particulare a reclamanților.

Pârâtul a susținut că, argumentele invocate de reclamanți nu pun în discuție legalitatea aparentă a dispozițiilor individuale contestate, ci urmăresc, în realitate, o analiză aprofundată a raportului juridic dedus judecății și a efectelor suspendării executării HCL nr. 191/2026 asupra acestora, analiză ce excede cadrului procesual specific unei cereri de suspendare. Din întreaga succesiune a actelor și operațiunilor administrative rezultă că dispozițiile contestate au fost emise la data de 22.06.2026, în perioada în care HCL nr. 191/2026 producea pe deplin efecte juridice, iar procedura de reorganizare fusese deja parcursă în conformitate cu dispozițiile Codului administrativ. Totodată, suspendarea executării HCL nr. 191/2026, intervenită ulterior emiterii dispozițiilor individuale, nu produce, în lipsa unei dispoziții legale exprese, efecte automate asupra actelor administrative individuale deja emise și nu echivalează cu constatarea nelegalității acestora. Faptul că, ulterior emiterii dispozițiilor, preavizele au fost prelungite ca urmare a incapacității temporare de muncă nu este de natură să afecteze legalitatea actelor administrative contestate, ci produce efecte exclusiv asupra executării acestora și asupra curgerii termenului de preaviz, fără a determina reluarea procedurii administrative ori lipsirea de efecte a actelor deja emise.

În realitate, criticile formulate de reclamanți vizează interpretarea efectelor juridice produse de suspendarea executării HCL nr. 191/2026 și urmăresc obținerea unei soluții care presupune tranșarea unor probleme de fond privind raporturile dintre actul administrativ considerat normativ și actele administrative individuale emise în executarea acestuia. Aceste aspecte presupun însă o analiză aprofundată a legalității actelor administrative și excede verificării sumare specifice procedurii reglementate de art. 14 din Legea nr. 554/2004.

Raportat la condiția existenței unei pagube iminente sau dificil de reparat, pârâtul a arătat că, în accepțiunea legiuitorului, paguba iminentă nu este același lucru cu simplul prejudiciu, din perspectiva art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 modificată. Din dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. ș) din legea 554/2004, rezultă că noțiunea de pagubă iminentă are în vedere producerea unui prejudiciu material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public, condiție inexistentă în cazul de față. Prima teză are în vedere daunele materiale care pot fi produse prin punerea în executare a actului administrativ. Fără a absolutiza criteriul cantitativ constând în cuantumul obligației impuse reclamanților ori al pierderii pe care ar suferi-o în cazul executării actului administrativ, la nivel doctrinar și al practicii judiciare s-a statuat că instanța trebuie să verifice gravitatea și iminența prejudiciului în funcție de toate circumstanțele pricinii, cu respectarea principiului proporționalității, luând în considerare natura propriu-zisă a măsurii administrative și contextul în care intervine. Teza a doua a definiției pagubei iminente are în vedere vătămările aduse interesului public, în accepțiunea unora dintre elementele definitorii cuprinse în art. 2 alin. (1) lit. r) din Legea nr.554/2004. Pe baza unei interpretări sistematice a art. 14 alin. (1) și art. 2 alin. (1) lit. r, ș) în corelație cu art. 8 alin. (1^1) din Legea nr. 554/2004, un subiect de drept privat nu poate invoca această ipoteză în motivarea unei cereri de suspendare a executării unui act administrativ decât în subsidiar, în măsura în care perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public ar

decurge în mod logic din vătămarea dreptului său subiectiv ori a interesului legitim privat. Nu este cazul în speța dedusă judecății.

Deși această condiție trebuie îndeplinită în mod cumulativ pentru a putea conduce la suspendarea actelor administrative, cererea de chemare în judecată formulată de reclamanți nu este deloc motivată sub acest aspect. Simplele enunțări cu caracter general, fără indicarea unor elemente concrete, criterii de comparație, nu sunt suficiente pentru a dovedi îndeplinirea condiției de prevenire a unei pagube iminente, condiție ce trebuie îndeplinită în mod cumulativ pentru a se putea dispune suspendarea executării actelor administrative.

Reclamantul Sindicat nu probează paguba produsă în cadrul acestui demers, ci doar afirmă că vor suferi un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat, ceea ce nu este adevărat, întrucât în prezent ei au calitatea de angajați și continuă să își încaseze drepturile salariale aferente funcțiilor încă deținute. Mai mult, pierderea temporară a unor venituri salariale nu reprezintă, prin ea însăși, o pagubă iminentă în sensul Legii nr. 554/2004, atât timp cât legiuitorul a prevăzut mecanisme exprese și complete de reparare a acesteia prin reintegrarea în funcția publică și acordarea integrală a drepturilor salariale de care funcționarul ar fi beneficiat. În aceste condiții, prejudiciul invocat nu este nici ireversibil, nici dificil de reparat, ci este expres reglementat de lege ca fiind susceptibil de reparare integrală.

Astfel, chiar în contextul eliberării din funcția publică, paguba nu este ireparabilă, sau imposibil de înlăturat, întrucât prin raportare la prevederile art. 527 din OUG nr.57/2019 în cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de legea contenciosului administrativ, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu diferența între veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public. La solicitarea funcționarului public, de asemenea, instanța care a constatat nulitatea actului administrativ va dispune reintegrarea acestuia în funcția publică deținută, dacă aceasta mai există în statul de funcții al autorității sau instituției publice, sau, în cazul în care funcția publică deținută nu mai există, într-o funcție publică echivalentă. Mai mult, chiar și în cazul eliberării din funcția publică, aceștia vor intra în corpul de rezervă al funcționarilor publici, putând uzita de dreptul la carieră pe o perioadă de 2 ani de la data intrării în acest corp.

De altfel, procedura de reorganizare include mecanisme legale de protecție a personalului, inclusiv acordarea preavizului și posibilitatea ocupării altor posturi, acolo unde este cazul. Prin urmare, simpla perspectivă a încetării raportului de serviciu nu poate fi calificată ca fiind o consecință automată, inevitabilă și nelegală a hotărârii contestate.

În consecință, pretinsa vătămare invocată de reclamantul Sindicat este una eventuală, derivată dintr-o interpretare subiectivă a efectelor reorganizării și, prin urmare, nu este de natură să justifice suspendarea actului administrativ contestat, nefiind îndeplinite condițiile privind existența unei vătămări actuale, directe și certe.

Mai mult, pârâtul a susținut că suspendarea executării actului administrativ ar genera consecințe asupra procesului de reorganizare aprobat de autoritatea deliberativă, afectând implementarea unei măsuri administrative adoptate în scopul respectării obligațiilor legale privind organizarea aparatului administrativ. Or, în analiza cererii de suspendare, instanța trebuie să realizeze un just echilibru între interesul particular invocat de reclamanți și interesul public urmărit prin actul administrativ contestat, fără ca simpla invocare a unui posibil prejudiciu salarial să prevaleze automat asupra interesului public.

În ceea ce privește pretinsele prejudicii morale sau profesionale invocate generic, acestea nu sunt susținute prin niciun mijloc de probă și nu demonstrează existența unui

prejudiciu concret, grav și ireversibil, apt să justifice suspendarea executării unor acte administrative care se bucură de prezumția de legalitate.

În drept, pârâtul și-a întemeiat apărările pe dispozițiile legale invocate.

În probațiune, pârâtul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Prin răspunsul la întâmpinare, reclamantul Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, în numele membrilor de sindicat Goșa Mirela, Belu Alina, Neagu Lucia Liola, Drăgălina Lavinia, Borcsi Gabriela Violeta și Faur-Lăudatu Anca, a solicitat respingerea excepției lipsei de interes în susținerea cererii și respingerea apărărilor formulate de către pârât pe fondul cererii, ca neîntemeiate.

Față de excepția lipsei de interes în formularea cererii de suspendare, reclamantele în cauză justifică un interes evident în promovarea și susținerea cererii de suspendare a executării actelor administrative nelegale, dat fiind că dispozițiile contestate prevăd aplicarea celei mai aspre măsuri avute la dispoziția autorității publice împotriva funcționarului public - eliberarea din funcția publică ocupată. Astfel, excepția lipsei de interes invocată se impune a fi respinsă.

Contrar susținerilor pârâților, în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, impunându-se suspendarea executării Dispozițiilor Primarului Municipiului Timișoara privind eliberarea din funcția publică a reclamanților, până la pronunțarea instanței de fond.

Referitor la condiția existenței unui caz bine justificat, Dispozițiile de eliberare din funcția publică contestate au fost emise în temeiul, ca efect și pentru punerea în executare a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 191/28.04.2026 privind desființarea Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar, iar din împrejurările cauzei rezultă o îndoială puternică și evidentă asupra prezumției de legalitate a acestora. Din efectuarea unei cercetări sumare a aparenței dreptului și fără a prejudeca fondul rezultă, în mod clar, existența unei îndoieli serioase asupra legalității actelor administrative individuale contestate.

Prin cererea de suspendare formulată în dosarul nr. 2617/30/2026, au solicitat, printre altele, suspendarea executării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 191/28.04.2026 privind desființarea Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar, până la pronunțarea instanței de fond, și suspendarea executării, până la pronunțarea instanței de fond, a actelor subsecvente Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 191/28.04.2026, respectiv preavizele acordate reclamanților din prezentul demers judiciar.

Contrar argumentelor cuprinse în întâmpinare, efectele pronunțării Sentinței civile nr. 605/29.06.2026 de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 2617/30/2026 se răsfrâng asupra Dispozițiilor Primarului Municipiului Timișoara privind eliberarea din funcția publică a reclamanților.

Astfel, au apreciat că, în urma pronunțării Sentinței civile nr. 605/2026 de către Tribunalul Timiș - Secția contencios administrativ și fiscal, în data de 29.06.2026, în dosarul nr. 2617/30/2026, efectele măsurilor executorii dispuse, ce vizează, pe de o parte, actele administrative normative, între care și HCLMT nr. 191/28.04.2026, în integralitate, și, pe de altă parte, actele subsecvente hotărârii consiliului local indicate în dispozitivul sentinței - preavizele acordate funcționarilor publici reclamanți în prezentul demers, se răsfrâng și asupra oricăror alte acte administrative ulterioare, normative sau individuale, acte asimilate actelor administrative, acte subsecvente sau operațiuni administrative derivate, emise în temeiul, ca efect și pentru punerea în executare a actelor administrative normative și a actelor subsecvente

a căror executare este actualmente suspendată în baza hotărârii judecătorești sus-menționate, executorie de la data pronunțării.

Ținând cont de prevederile art. 14 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, și date fiind efectele obligatorii și executorii ale hotărârii judecătorești, executarea dispozițiilor de eliberare din funcția publică a reclamanților, acte administrative cu caracter individual, subsecvente actului administrativ normativ și preavizelor suspendate la executare, se impune a fi suspendată, deoarece toate efectele actului administrativ inițial sunt suspendate până la pronunțarea instanței de fond. Ori, dispozițiile de eliberare din funcție sunt acte administrative individuale emise în temeiul, ca efect și pentru punerea în executare a actului administrativ normativ suspendat.

În cazul suspendării executării actului administrativ, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, toate efectele actului administrativ sunt suspendate până la pronunțarea instanței de fond. Aceste efecte privesc atât actul administrativ suspendat la executare, cât și actele administrative subsecvente acestuia. Ca atare, suspendarea actului administrativ inițial determină suspendarea și a actelor administrative subsecvente.

Efectele măsurilor executorii dispuse, ce vizează, pe de o parte, actele administrative normative, între care și HCLMT nr. 191/28.04.2026, în integralitate, și, pe de altă parte, actele subsecvente hotărârii consiliului local - preavizele acordate funcționarilor publici reclamanți în prezentul demers, se răsfrâng și asupra oricăror alte acte administrative ulterioare, între care și dispozițiile de eliberare din funcția publică.

Actele administrative subsecvente emise în urma pronunțării Sentinței civile nr. 605/2026 de către Tribunalul Timiș, în data de 29.06.2026, în dosarul nr. 2617/30/2026, nu pot subzista, fiind emise în temeiul, ca efect și pentru punerea în aplicare a unei hotărâri ale consiliului local suspendată la executare. Generic, actele subsecvente nu pot fi executate în măsura suspendării executării actului principal, neavând o existență de sine stătătoare, impunându-se suspendarea executării acestora în baza principiului accesorium sequitur principale.

Contrar poziției pârâților exprimată prin întâmpinare, Dispozițiile de eliberare din funcția publică contestate au fost emise cu nerespectarea dreptului la preaviz. Astfel, au arătat că, în cuprinsul tuturor preavizelor, emise în data de 26.05.2026, la lit. A se menționează că se acordă pentru o perioadă de 30 de zile calendaristice, aferente perioadei 27.05.2026 - 25.06.2026 inclusiv, iar la lit. C se menționează că la împlinirea termenului de preaviz, urmează a se emite actul administrativ de încetare a raportului de serviciu prin eliberarea din funcția publică. Cu toate acestea, Primarul Municipiului Timișoara a emis la data de 22.06.2026 dispozițiile contestate nr. DP2026-001223, nr. DP2026-001227, nr. DP2026-001228, nr. DP2026-001229, nr. DP2026-001230 și nr. DP2026-001238, cu 3 zile calendaristice înainte de data de 25.06.2026 când se împlinea termenul de preaviz. Toți reclamanții se aflau la datele de 25 și 26 iunie 2026 în concediu pentru incapacitate temporară de muncă. Potrivit legii, eliberarea din funcția publică nu poate avea loc pe durata incapacității temporare de muncă, stabilită prin certificat medical conform legii.

Referitor la condiția pagubei iminente, prin executarea dispozițiilor de eliberare din funcția publică contestate, funcționarii publici vor suferi un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat. Măsurile dispuse prin actele administrative ce fac obiectul cauzei afectează reclamanții cu privire la securitatea locului de muncă, cu privire la posibilitatea de a obține un venit salarial și a se realiza profesional.

În considerarea tuturor motivelor expuse, reclamantele au solicitat respingerea excepției lipsei de interes în susținerea cererii de suspendare invocată față de reclamanți și respingerea apărărilor pe fondul cererii formulate de către pârât, ca neîntemeiate, admiterea cererii de suspendare așa cum a fost formulată și suspendarea executării, până la pronunțarea

instanței de fond, a actelor administrative indicate în cererea introductivă, cu cheltuieli de judecată.

Prin încheierea pronunțată la data de 06.08.2026 în dosarul nr. 4101/30/2026, s-a admis excepția litispendenței și s-a dispus trimiterea cauzei la prezentul dosar.

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Tribunalului Timiș la data de 23.07.2026 sub nr. dosar **4101/30/2026**, **reclamanta** Borcsi Gabriela-Violeta, în contradictoriu cu **pârâtul** Primarul Municipiului Timișoara, a solicitat să se dispună suspendarea în tot a Dispoziției Primarului Municipiului Timișoara cu nr. DP2026-001223 din 22.06.2026 privind eliberarea din funcția publică a doamnei Borcsi Gabriela-Violeta, până la soluționarea, în primă instanță, respectiv în fond, a cererii având ca obiect anularea în tot a aceluiași act administrativ unilateral cu caracter individual.

În motivarea cererii de chemare în judecată, în esență, reclamanta a învederat că, din conținutul art. 14 alin. (1) fraza I din Legea nr. 554/2004, rezultă că suspendarea judecătorească a executării unui act administrativ unilateral poate fi dispusă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) ca cel interesat să dovedească un caz temeinic justificat, în sensul art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004;

b) ca cel interesat să dovedească necesitatea prevenirii unei pagube iminente, în sensul art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004;

c) ca cel interesat să fi promovat, o plângere prealabilă împotriva actului administrativ unilateral a cărui suspendare judecătorească se tinde a fi obținută.

În ceea ce privește *condiția cazului temeinic justificat*, aceasta este îndeplinită în prezenta cauză.

Art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004 definește cazurile bine justificate ca fiind acele împrejurări „legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ" a cărui suspendare judecătorească este solicitată. Astfel, prin Dispoziția cu nr. DP2026-001223 din 22.06.2026 a Primarului Municipiului Timișoara, s-a dispus eliberarea reclamantei din funcția publică de conducere de șef serviciu la Serviciul Transport Feroviar - Direcția Generală Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar, consecință a desființări anterior arătatei Direcții prin H.C.L.M.T. cu nr. 191/28.04.2026 și, implicit, a funcției publice anterior ocupată de reclamantă în cadrul aceleiași Direcții.

Dispoziția a fost emisă în baza Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara cu nr. 191/28.04.2026 privind desființarea Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport feroviar, hotărâre în baza căreia postul corespunzător funcției publice de conducere menționată sub art. 1 alin. (1) din Dispoziția cu nr. DP2026-001223 din 22.06.2026, a Primarului Municipiului Timișoara, a fost desființat, ceea ce, de altfel, a determinat și eliberarea reclamantei din aceeași funcție publică.

Reclamanta a învederat că, prin Sentința Civilă cu nr. 605/29.06.2026, pronunțată de Tribunalul Timiș - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul cu nr. 2617/30/2026, executorie, printre altele, s-a dispus suspendarea executării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara cu nr. 191/28.04.2026, act administrativ cu caracter normativ în baza căreia a fost emisă Dispoziția Primarului Municipiului Timișoara cu nr. DP2026-001223/22.06.2026 privind eliberarea din funcția publică a doamnei Borcsi Gabriela Violeta, dispoziție ce îmbracă forma unui act administrativ unilateral cu caracter individual, pe care reclamanta înțelege să-l conteste pe calea prezentei cereri.

Având în vedere relația de subsecvență, respectiv de accesorialitate între H.C.L.M.T. nr. 191/28.04.2026 și Dispoziția Primarului Municipiului Timișoara cu nr. DP2026-

001223/22.06.2026, motivele de nelegalitate care impactează, respectiv afectează hotărârea, se răsfrâng și asupra Dispoziției menționate.

În analiza cazului temeinic justificat, cu privire la H.C.L.M.T. nr. 191/28.04.2026, Tribunalul Timiș - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a reținut, în cuprinsul Sentinței Civile cu nr. 605/29.06.2026 pronunțată în dosarul cu nr. 2617/30/2026, în esență, următoarele:

„- că, cu privire la proiectul care a stat la baza ulterioarei adoptări a H.C.L.M.T. cu nr. 191/28.04.2026, au fost încălcate dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea cu nr. 52/2003, în sensul nesocotirii obligației autorității publice emitente de a asigura o perioadă de cel puțin 30 zile pentru supunerea sub dezbatere publică a mai sus arătatului proiect, termen care are caracter imperativ, fiind destinat garantării efectivității participării publicului la procesul decizional;

- or, proiectul care a stat la baza viitoarei adoptări a H.C.L.M.T. cu nr. 191/28.04.2026 a fost publicat la data de 17.04.2026, iar Hotărârea în discuție a fost adoptată la 28.04.2026, respectiv la 11 zile distanță;

- ca atare, în opinia instanței care a pronunțat sentința, reducerea substanțială a termenului legal de 30 zile, este de natură să ridice îndoieli serioase asupra legalității procedurii de adoptare a H.C.L.M.T. 191/28.04.2026 întrucât afectează însăși existența unei etape esențiale din procesul de formare a voinței administrative;

- chiar dacă art. 7 alin. (13) din Legea cu nr. 52/2003 permite derogarea de la termenul de 30 zile mai sus menționat, în opinia instanței a cărei viziune judiciară este analizată în acest loc, această derogare are caracter de excepție, fiind de strictă interpretare și aplicare, condiționată de existența unor circumstanțe obiective, reale și concrete care să justifice imposibilitatea respectării termenului legal mai sus menționat;

- invocarea unor obligații generale de conformare la un act normativ de nivel superior, precum și la unele termene de implementare, nu este suficientă în sine pentru a înlătura exigențele procedurale prevăzute de Legea cu nr. 52/2003, în absența unei motivări concrete și individualizate Ia nivelul fiecărui act administrativ adoptat, în contextul în care de la momentul intrării în vigoare a O.U.G cu nr. 7/2026 și până la termenul limită de implementare s-au interpus aproximativ 4 luni;

- caracterul de excepție al derogării menționate sub art. 7 alin. (13) din Legea cu nr. 52/2003 impune existența unei motivări în cuprinsul actului administrativ sau în documentația aferentă acesteia, din care să rezulte, în mod concret, de ce nu a fost posibilă respectarea termenului legal de transparență decizională".

În privința aceleiași H.C.L.M.T. cu nr. 191/28.04.2026, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Tribunalului Timiș, în aceeași Sentință indicată, reține că este îndeplinită și condiția specifică de a genera o pagubă iminentă celor care urmează să-i suporte efectele, întrucât pierderea veniturilor salariale, consecință a eliberării acestora din funcțiile publice între timp desființate, îmbracă forma unui prejudiciu material, viitor și previzibil.

Reclamanta a mai adăugat, ca motiv particular de nelegalitate a dispoziției atacate, și un motiv suplimentar, care decurge din conținutul art. 533 alin. (1) lit. f) C. adm., text în conformitate cu care, „actul administrativ de încetare a raportului de serviciu ale funcționarilor publici trebuie să conțină în mod obligatoriu (...) termenul în care poate fi atacat actul administrativ"; or, din cuprinsul Dispoziției atacate lipsește orice fel de mențiune referitoare la termenul mai sus menționat, Dispoziția limitându-se la a arăta că poate fi atacată de către cel interesat „în termenul prevăzut de lege"; or, impunând obligația legală menționată sub art. 533 alin. (1) lit. f) teza I C. adm., legiuitorul a impus autorității publice care a emis un act administrativ de încetare a raportului de serviciu să indice în clar, respectiv în concret termenul în care poate fi atacat un astfel de act, această obligație legală fiind neîndeplinită, în ipoteza în care, în conținutul actului administrativ de încetare a raportului de serviciu,

autoritatea publică emitentă se mărginește la a trimite, în manieră generică/inexplicată la „termenul prevăzut de lege". Această carență de legalitate atrage, în condițiile art. 535 C. adm., nulitatea de drept, nulitate care se constată de instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.

În ceea ce privește *condiția prevenirii unei pagube iminente*, reclamanta a susținut că și aceasta este îndeplinită.

Astfel, odată ce s-a emis Dispoziția mai sus menționată, în mod evident, reclamanta a fost plasată în afara funcției publice ocupate și a rămas fără venitul salarial aferent, anterior dobândit, în calitate de angajat, respectiv de funcționar public, în cadrul Serviciului Transport Feroviar al Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar, din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Timișoara.

Caracterul iminent, respectiv material, viitor și previzibil al pagubei în continuare suferită de reclamantă decurge din împrejurarea că, de la lună la lună, aceasta este lipsită de venitul salarial aferent funcției publice anterior ocupate, deși dispoziția prin care s-a dispus eliberarea sa din funcție a fost emisă în baza anterioarei Hotărâri a Consiliului Local al Municipiului Timișoara cu nr. 191/28/04.2026, care, la 7 zile după emiterea Dispoziției a cărei suspendare judecătorească este cerută pe această cale, a fost, la rândul ei, suspendată pe cale judecătorească, de către instanța de contencios administrativ, în condițiile și pentru motivele mai sus arătate.

În ceea ce privește *condiția promovării unei plângeri prealabile împotriva actului administrativ unilateral cu caracter normativ, a cărui suspendare judecătorească parțială se urmărește a fi obținută*, reclamanta a susținut că și această condiție este îndeplinită, având în vedere faptul că, înainte de a sesiza, pe această cale, instanța de contencios administrativ, la data de 21.07.2026, reclamanta a promovat o plângere prealabilă, la adresa aceluiași act administrativ unilateral cu caracter individual, plângere pe care a adresat-o Primarului Municipiului Timișoara, prin intermediul e-mailului.

În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art. 14 alin. (1) fraza l, art. 2 alin. (1) lit. t) și ș) din Legea nr. 554/2004, precum și pe celelalte dispoziții legale invocate în cuprinsul cererii formulate.

În probațiune, reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și cu întregul dosar administrativ care a stat la baza adoptării actului administrativ a cărui suspendare judecătorească este solicitată pe această cale.

Prin întâmpinarea formulată în dosarul nr. 4101/30/2026, pârâtul Primarul Municipiului Timișoara a solicitat respingerea cererii, în principal, ca lipsită de interes, iar, în subsidiar, ca nefondată și neîntemeiată.

Cu titlu prioritar, pârâtul a invocat **excepția litispendenței**, în temeiul dispozițiilor art.137 Cod procedura civilă, având în vedere că solicitarea privind suspendarea executării Dispoziției nr. DP2026-001223/22.06.2026, referitoare la eliberarea din funcția publică a reclamantei Borcsi Gabriela-Violeta, face obiectul și al dosarului nr. 3733/30/2026. În cadrul acestui dosar, Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara acționează în calitate de reprezentant al reclamantei, iar obiectul cauzei este identic cu cel al prezentului litigiu. În consecință, sunt întrunite condițiile pentru reținerea existenței litispendenței, fiind vorba despre aceeași pretenție dedusă judecății între aceleași părți, respectiv părți care acționează în aceeași calitate procesuală.

În principal, pârâtul a invocat **excepția lipsei de interes** a reclamantei în promovarea prezentei cereri, având în vedere că raportul de serviciu/muncă al acesteia nu este încetat.

Cu privire la efectele suspendării executării HCLMT nr. 191/2026 asupra dispoziției individuale contestate, reclamanta își întemeiază întreaga argumentație pe premisa potrivit căreia suspendarea executării HCLMT nr. 191/2026 ar determina, în mod automat,

suspendarea sau nelegalitatea tuturor actelor administrative individuale emise în executarea acesteia, inclusiv a dispozițiilor de eliberare din funcția publică contestate în prezenta cauză. O asemenea interpretare nu își găsește însă suport nici în dispozițiile Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ și nici în principiile care guvernează regimul juridic al actelor administrative.

Suspendarea nu echivalează cu anularea actului administrativ și nu are ca efect desființarea acestuia, actul continuând să existe în ordinea juridică și să beneficieze de prezumția de legalitate până la eventuala sa anulare prin hotărâre judecătorească definitivă. Rezultă, așadar, că suspendarea executării produce efecte exclusiv pentru viitor, fără a afecta existența juridică a actului administrativ și fără a retroactiva asupra actelor și operațiunilor administrative realizate în perioada în care actul administrativ s-a bucurat de caracter executoriu.

În speță, dispoziția individuală contestată a fost emisă la data de 22.06.2026, într-un moment în care HCLMT nr. 191/2026 era în vigoare, executorie și beneficia de prezumția de legalitate specifică actelor administrative. Suspendarea executării acesteia a fost dispusă ulterior, prin Sentința civilă nr. 605/29.06.2026, astfel încât aceasta nu poate produce efecte retroactive asupra unor actului administrativ individual deja emise în temeiul unei hotărâri aflate, la acel moment, în deplină vigoare.

În lipsa unei dispoziții legale exprese, nu poate fi reținută susținerea reclamantei potrivit căreia suspendarea executării unui act administrativ determină, de drept, suspendarea executării sau nelegalitatea tuturor actelor administrative individuale emise anterior în executarea acestuia. Legea nr. 554/2004 nu instituie un asemenea efect, iar extinderea efectelor suspendării asupra unor acte administrative distincte nu poate avea loc prin interpretare. Interpretarea propusă de reclamantă conduce, în realitate, la atribuirea suspendării unor efecte specifice anulării actului administrativ. Dacă simpla suspendare ar avea aptitudinea de a lipsi de efecte toate actele administrative individuale emise anterior și de a desființa raporturile juridice deja născute în temeiul acestora, instituția suspendării ar deveni echivalentă, din punct de vedere al efectelor produse, cu anularea actului administrativ, ceea ce contravine atât reglementării exprese din Legea nr. 554/2004, cât și caracterului provizoriu al măsurii suspendării.

Dispoziția contestată nu reprezintă o simplă operațiune administrativă sau act material de executare, ci act un administrativ individual emis de Primarul Municipiului Timișoara în exercitarea competențelor conferite de OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, care produce efecte juridice proprii și este supus unui control distinct de legalitate, independent de controlul exercitat asupra actului administrativ care a constituit temeiul reorganizării.

Pârâtul a arătat că Sentința civilă nr. 605/PI/29.06.2026 pronunțată de către Tribunalul Timiș în dosar nr. 2617/30/2026 este executorie, dar nu este definitivă, instituția formulând recurs.

Cu prioritate, a precizat că se impune a se constata că reclamanta realizează o interpretare și aplicarea greșită a dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, apreciind în mod eronat că HCL nr. 191/2026 privind reorganizarea aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Timișoara reprezintă un act administrativ cu caracter normativ. În realitate, actul administrativ contestat guvernează un număr limitat și determinabil de subiecți de drept, respectiv funcționarii publici și personalul contractual din cadrul Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar, producând efecte juridice exclusiv asupra acestei categorii de persoane. În aceste condiții, organigrama și actele de aprobare a structurii organizatorice au natura juridică a unor acte administrative individuale, motiv pentru care dispozițiile Legii nr. 52/2003 nu sunt aplicabile în cauză.

Cu privire la *existența unui caz bine justificat*, în speță nu există împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură actul administrativ contestat, întrucât s-a emis cu respectarea prevederilor legale.

Pârâtul a învederat că actul administrativ individual reprezentat de Dispoziția nr. DP2026-001223/22.06.2026 privind eliberarea din funcția publica a numitei Borcsi Gabriela Violeta a fost emis în temeiul și în executarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 191/28.04.2026, aflată în vigoare și beneficiind de prezumția de legalitate și executorialitate la data emiterii actului individual. Emiterea dispoziției a intervenit după parcurgerea procedurii prevăzute de Codul administrativ, respectiv acordarea preavizului legal de 30 de zile, comunicarea posturilor vacante comunicate de A.N.F.P. și respectarea tuturor garanțiilor procedurale instituite de art. 519 și următoarele din O.U.G. nr. 57/2019. La data emiterii Dispoziției nr. DP2026-001223/22.06.2026 privind eliberarea din funcția publica a numitei Borcsi Gabriela Violeta, HCL nr. 191/2026 reprezenta temei juridic existent și executoriu, astfel încât autoritatea publică avea obligația legală de a pune în aplicare măsurile aprobate prin aceasta.

Prin urmare, eventuala suspendare ulterioară a hotărârii de consiliu local nu conduce automat la suspendarea sau desființarea actelor administrative individuale deja emise în executarea acesteia și nu constituie, prin ea însăși, un caz bine justificat în sensul art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004. Legalitatea dispozițiilor trebuie analizată prin raportare la situația existentă la momentul emiterii sale și la respectarea condițiilor prevăzute de Codul administrativ, iar nu prin raportare la împrejurări juridice intervenite ulterior.

De asemenea, reclamanta nu dovedește existența unei îndoieli serioase cu privire la legalitatea dispoziției contestate. Actul administrativ individual contestat conține în mod expres temeiurile de drept aplicabile, actele administrative care au stat la baza emiterii sale, precum și împrejurările care au determinat încetarea raportului de serviciu. Dispoziția a cărei suspendare se solicită face trimitere la referatul de specialitate privind punerea în aplicare a HCL nr. 191/2026 și la preavizul comunicat reclamantei, fiind astfel îndeplinite exigențele de motivare prevăzute de legislația administrativă.

Sub aspectul condițiilor de formă și de conținut, dispoziția contestată respectă în integralitate prevederile art. 533 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ. Totodată, întrucât sunt incidente prevederile privind încetarea raportului de serviciu prin eliberarea din funcția publică, dispoziția cuprinde și mențiunile prevăzute de art. 533 alin. (2) din Codul administrativ referitoare la aplicarea dispozițiilor art. 519 din același act normativ. În consecință, nu poate fi reținută existența vreunui viciu de formă sau de conținut de natură să creeze o îndoială serioasă asupra legalității actului administrativ contestat.

Referitor la susținerea reclamantei potrivit căreia dispoziția contestată nu ar respecta prevederile art. 533 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, aceasta este neîntemeiată. Contrar afirmațiilor reclamantei, dispoziția contestată indică în mod expres atât temeiul juridic al încetării raportului de serviciu, cât și actele doveditoare care au stat la baza încadrării în dispoziția legală incidentă, respectiv referatul privind punerea în aplicare a HCLMT nr. 191/2026, preavizul de eliberare din funcția publică, referatul privind analiza situației particulare a reclamantei.

Pârâtul a susținut că argumentele invocate de reclamantă nu pun în discuție legalitatea aparentă a dispoziției individuale contestate, ci urmăresc, în realitate, o analiză aprofundată a raportului juridic dedus judecății și a efectelor suspendării executării HCL nr. 191/2026 asupra acestora, analiză ce excede cadrului procesual specific unei cereri de suspendare. Din întreaga succesiune a actelor și operațiunilor administrative rezultă că dispoziția contestată a fost emisă la data de 22.06.2026, în perioada în care HCL nr. 191/2026 producea pe deplin efecte juridice, iar procedura de reorganizare fusese deja parcursă în conformitate cu

dispozițiile Codului administrativ. Totodată, suspendarea executării HCL nr. 191/2026, intervenită ulterior emiterii dispoziției individuale, nu produce, în lipsa unei dispoziții legale exprese, efecte automate asupra actului administrativ individual deja emis și nu echivalează cu constatarea nelegalității acesteia.

Raportat la *condiția existenței unei pagube iminente* sau dificil de reparat, pârâtul a arătat că cererea de chemare în judecată formulată de reclamantă nu este deloc motivată sub acest aspect. Simplele enunțări cu caracter general, fără indicarea unor elemente concrete, criterii de comparație, nu sunt suficiente pentru a dovedi îndeplinirea condiției de prevenire a unei pagube iminente, condiție ce trebuie îndeplinită în mod cumulativ pentru a se putea dispune suspendarea executării actelor administrative. Reclamanta nu face dovada existenței unei pagube iminente sau a unui prejudiciu concret care s-ar produce ca urmare a actului administrativ contestat, limitându-se la simple susțineri potrivit cărora ar urma să sufere un prejudiciu grav, greu ori imposibil de înlăturat.

În concret, la acest moment, reclamanta deține în continuare calitatea de angajată și beneficiază de toate drepturile salariale aferente funcției exercitate, acestea fiind achitate în mod corespunzător. În consecință, nu se poate reține existența unei pagube iminente și nici a unui prejudiciu grav care să justifice măsura excepțională a suspendării executării actului administrativ contestat. Simpla invocare a producerii unui eventual prejudiciu, în absența unor dovezi concrete și pertinente, nu este de natură să satisfacă exigențele legale impuse pentru admiterea unei asemenea cereri.

În aceste condiții, suspendarea Dispoziției nr. DP2026-001223/22.06.2026 nu este aptă să producă reclamantei niciun folos practic suplimentar, condiția interesului legitim, personal, născut și actual nefiind îndeplinită.

În lipsa dovedirii cumulative a existenței unui caz bine justificat și a unei pagube iminente, în condițiile în care reclamanta beneficiază deja de efectele practice urmărite prin prezentul demers judiciar, pârâtul a susținut că cererea de suspendare nu mai poate justifica intervenția excepțională a instanței prevăzută de art. 14 din Legea nr. 554/2004.

În drept, pârâtul și-a întemeiat apărările pe dispozițiile legale invocate.

În probațiune, pârâtul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri pentru toate părțile.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, reclamantele Goșa Mirela, Belu Alina, Neagu Luciana Liola, Drăgălina Lavinia, Borcsi Gabriela Violeta, Faur-Lăudatu Anca sunt funcționari publici în cadrul Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar.

Cu titlu preliminar, instanța arată că urmare a admiterii excepției litispendenței dosarului nr. 4101/30/2026 în prezenta cauză se va avea în vedere și cererea reclamantei Borcsi Gabriela Violeta, atât prin raportare la acțiunea formulată în prezentul dosar, precum și prin raportare la acțiunea formulată în dosarul nr. 4101/30/2026.

Prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 191/28.04.2026 s-a dispus desființarea Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar (*f. 35-36*).

Urmare a acestei hotărâri au fost emise preavizele nr. TM12026-023771/26.05.2026, nr. TM12026-023772/26.05.2026, nr. TM12026-023773/26.05.2026, nr. TM12026-023774/26.05.2026, nr. TM12026-023775/26.05.2026, nr. TM12026-023776/26.05.2026 și nr. TM12026-023777/26.05.2026 către reclamantele Belu Alina Ramona, Faur-Lăudatu Anca Elena, Goșa Mirela, Neagu Luciana Mola, Borcsi Gabriela Violeta, Drăgălina Laura Lavinia, cu termen de 30 de zile aferente perioadei 27.05.2026-25.06.2026 la expirarea cărora se va

emite actul administrativ de încetare a raportului de serviciu prin eliberarea de funcția deținută (*f. 57-62*).

Astfel, în temeiul HCLMT nr. 191/28.04.2026 au fost emise Dispozițiile Primarului nr. DP2026-001223/22.06.2026, DP2026-001227/22.06.2026, DP2026-001228/22.06.2026, DP2026-001229/22.06.2026, DP2026-001230/22.06.2026, DP2026-001238/22.06.2026 către reclamantele Belu Alina Ramona, Faur-Lăudatu Anca Elena, Goșa Mirela, Neagu Luciana Mola, Borcsi Gabriela Violeta, Drăgălina Laura Lavinia privind eliberarea din funcția publică (*f. 25-30*).

Împotriva acestor acte reclamantul sindicat în nume propriu și pentru reclamantele din prezenta cauză a formulat plângerea prealabilă nr. 497/03.07.2026 împotriva actelor subsecvente emise în temeiul și ca efect al HCLMT nr. 191/28.04.2026 privind desființarea Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar, adresată pârâtului Primarul Municipiului Timișoara, înregistrată sub nr. MTM2026-032909/03.07.2026 la Primăria Municipiului Timișoara (*f. 31-34*).

În temeiul art. 248 alin. (1) C.proc.civ., analizând excepția lipsei de interes a reclamanților invocată prin întâmpinare de către pârât, tribunalul reține următoarele:

Potrivit art. 32 alin. (1) C.proc.civ. „*Orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia justifică un interes*.".

Printre condițiile ce se cer întrunite cumulativ pentru a fi parte în proces alături de calitate procesuală, capacitate procesuală și afirmarea unui drept pentru realizarea căruia calea justiției este obligatorie se numără și interesul, în sensul de folos practic urmărit de cel care inițiază acțiunea civilă, care trebuie să îndeplinească mai multe cerințe, respectiv să fie legitim, juridic, născut și actual și să fie personal și direct. Pentru a stabili dacă o parte are interes în exercitarea acțiunii civile, instanța trebuie să prefigureze folosul efectiv pe care aceasta l-ar obține în ipoteza admiterii formei procedurale exercitate.

Pe de altă parte, art. 1 din Legea contenciosului administrativ (Legea nr. 554/2004) stabilește cadrul procesual al litigiului de contencios administrativ, reglementând și condițiile de exercitare a dreptului la acțiune. Se consacră astfel o categorie a contenciosului subiectiv, în sensul că un act administrativ poate fi anulat numai dacă a produs reclamantului o vătămare într-un drept sau un interes legitim, definit conform art. 2 alin. (1) litera p) din Legea nr. 554/2004, ca fiind „*posibilitatea de a pretinde o anumită conduită în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil*.".

Instanța reține că pârâtul a invocat excepția lipsei de interes a reclamanților, susținând că raportul de muncă al acestora încă nu a încetat, motiv pentru care este lipsită de interes cererea privind suspendarea actelor referitoare la eliberarea acestora din funcție.

Raportat la aceste motive, instanța arată că faptul că pentru reclamanți încă nu a încetat raportul de muncă (conform celor specificate de către pârât) nu este de natură să înlăture interesul acestora de a supune controlului de legalitate actele administrative prin care s-a dispus eliberarea acestora din funcție.

Instanța reține aceste aspecte cu atât mai mult cu cât potrivit declarațiilor reclamantelor (*f. 82-88*) în datele de 01.07.2026, 02.07.2026 și 03.07.2026 acestea s-au prezentat la locul de muncă, însă cartela acestora era dezactivată și nu le-a fost permis accesul în birou.

De asemenea, împrejurarea că reclamantele nu ar avea raportul de muncă încetat nu echivalează cu epuizarea efectelor juridice ale actelor administrative contestate, cât timp acestea au invocat și nelegalitatea actelor care au determinat însăși reorganizarea instituțională și declanșarea procedurilor de eliberare a funcțiilor, justificând astfel interes în temporizarea efectelor acestor acte.

Pentru aceste motive, se impune *respingerea excepției lipsei de interes invocată de către pârât, ca neîntemeiată.*

Pe fondul cauzei, tribunalul reține următoarele:

În drept, conform art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare *„În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile prevederilor art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare sau în termen de maximum 30 de zile de la luarea la cunoștință a conținutului actului care nu mai poate fi revocat, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anulare a actului în termen de maximum 60 de zile de la introducerea acțiunii în suspendare și dacă fondul cererii de suspendare nu a fost soluționat, instanța învestită cu cererea de suspendare va constata această împrejurare și va respinge cererea de suspendare ca lipsită de interes. Dacă suspendarea s-a dispus, aceasta încetează de drept și fără nicio formalitate.*".

Așadar, se reține că în acord cu dispozițiile legale redate, în vederea suspendării executării unui act administrativ, se impune îndeplinirea în mod cumulativ a următoarelor condiții: *1)* formularea plângerii prealabile, prevăzută de art. 7 Legea 554/2004 sau în temeiul unor norme speciale, derogatorii, după caz; *2)* existența unui caz bine justificat; *3)* suspendarea executării actului în discuție să fie necesară în vederea prevenirii unei pagube iminente. La toate acestea se adaugă, bineînțeles, condiția premisă, ca în discuție să fie un act administrativ unilateral.

Referitor la noțiunea de *2) cazuri bine justificate,* aceasta este definită la art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004 ca fiind *„împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ"*, iar în ceea ce privește *3) paguba iminentă*, conform art. art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004, aceasta reprezintă *„prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public*".

Cazul bine justificat și iminența unei pagube sunt analizate în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, fiind lăsate la aprecierea judecătorului, care nu poate efectua decât o analiză sumară a aparenței dreptului, pe baza împrejurărilor de fapt și de drept prezentate de partea interesată, cu respectarea unui echilibru rezonabil între interesul public pe care autoritatea publică este obligată să îl îndeplinească și drepturile subiective sau interesele legitime private care pot fi afectate.

Aceste două condiții denotă caracterul de excepție al măsurii suspendării executării actului administrativ, presupunând așadar dovedirea efectivă a unor împrejurări conexe regimului administrativ aplicabil actului atacat, care să fie de natură a argumenta existența „unui caz bine justificat" și a „iminenței producerii unei pagube".

În cauză, *în ceea ce privește condiția procedurală de admisibilitate*, tribunalul reține că aceasta este îndeplinită, reclamantul făcând dovada că anterior introducerii cererii s-a adresat autorităților cu o cerere de revocare a actelor administrative apreciate a fi nelegale.

În ceea ce privește condiția *„cazului bine justificat"*, raportat la definiția legală a acestei noțiuni care se regăsește în art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004, instanța reține că existența unui caz bine justificat poate fi reținută dacă din împrejurările cauzei ar rezulta o îndoială puternică și evidentă asupra prezumției de legalitate, care constituie unul dintre fundamentele caracterului executoriu al actelor administrative, putând constitui astfel de împrejurări de natură să creeze o îndoială serioasă cu privire la legalitatea actului administrativ: necompetența autorității administrative de a emite actul administrativ, lipsa temeiului legal, declararea ca neconstituțională a ordonanței guvernului în baza căreia a fost emis actul administrativ, modificarea parțială a actului administrativ de către autoritatea

emitentă, anularea parțială a actului administrativ de către autoritatea ierarhic superioară, nemotivarea acestuia, etc.

Această condiție nu presupune analiza în fond a legalității actului administrativ a cărui executare se solicită a fi suspendată, fiind suficientă o analiză sumară, în aparență, fără prejudecarea fondului, prin raportare la motivele de fapt și de drept invocate de reclamant în baza unui probatoriu minimal. Cu alte cuvinte, condiția cazului bine justificat presupune existența unor împrejurări evidente, care să poată fi constatate de instanță în cadrul unei cercetări sumare a actului administrativ contestat, fără a fi permisă verificarea însăși a motivelor de nelegalitate invocate de contestator.

Raportat la acestea, se reține că în susținerea cazului bine justificat reclamantul a invocat faptul că actele contestate au fost emise cu desconsiderarea interdicției absolute de emitere a dispozițiilor de eliberare din funcție pe durata incapacității temporare de muncă, stabilită prin certificat medical. În plus, a arătat că actele contestate au fost emise cu nerespectarea dreptului de preaviz.

Astfel, conform art. 533 din O.U.G. nr. 57/2009 privind Codul administrativ *„(1) Actul administrativ de încetare a raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici trebuie să conțină în mod obligatoriu următoarele elemente:*

a) temeiul legal al încetării raporturilor de serviciu, identificat prin dispoziția legală incidentă, precum și actele doveditoare care stau la baza încadrării în textul de lege;

b) numele și prenumele funcționarului public;

c) denumirea funcției publice, individualizată prin categorie, clasă și, după caz, grad profesional;

d) data de la care încetează raporturile de serviciu ale funcționarului public;

e) termenul stabilit pentru aplicarea prevederilor art. 524 alin. (1);

f) termenul în care poate fi atacat actul administrativ, precum și instanța de contencios administrativ competentă.

(2) În cazul încetării raporturilor de serviciu prin eliberare din funcția publică, actul administrativ de eliberare din funcția publică trebuie să conțină și modul de aplicare a prevederilor art. 519 alin. (4) și (6), iar pentru situațiile expres prevăzute de lege, și modul de aplicare a prevederilor art. 519 alin. (7) și (9) și, după caz, alin. (10).".

Conform art. 519 alin. (1), (4)-(6) din O.U.G. nr. 57/2019 *„(1) Persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune eliberarea din funcția publică prin act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, în următoarele cazuri:*

a) autoritatea sau instituția publică și-a încetat activitatea în condițiile legii, iar atribuțiile și personalul acesteia nu au fost preluate de o altă autoritate sau instituție publică;

b) autoritatea sau instituția publică a fost mutată într-o altă localitate, iar funcționarul public nu este de acord să o urmeze;

c) autoritatea sau instituția publică își reduce personalul ca urmare a reorganizării activității, prin reducerea postului ocupat de funcționarul public;

d) ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcția publică ocupată de către funcționarul public a unui funcționar public eliberat sau destituit nelegal ori pentru motive neîntemeiate, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus reintegrarea;

e) pentru incompetență profesională, în cazul obținerii calificativului nesatisfăcător în urma derulării procesului de evaluare a performanțelor profesionale individuale, respectiv necorespunzător, în condițiile prevăzute la art. 475 lit. b);

f) funcționarul public nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 465 alin. (1) lit. f), g) sau g^2) cu privire la obținerea unui aviz sau a unei autorizații în condițiile legii, potrivit prevederilor art. 465 alin. (2);

g) starea sănătății fizice sau/și psihice a funcționarului public, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, nu îi mai permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției publice deținute;

h) ca urmare a refuzului neîntemeiat al înaltului funcționar public de a da curs mobilității în condițiile art. 503 alin. (8);

i) ca urmare a refuzului nejustificat al funcționarilor publici prevăzuți la art. 374^2 alin. (1) și (6) de a formula opțiuni și/sau de a se prezenta la interviuri, dacă sunt invitați, pentru realizarea mobilității prin rotație;

j) pentru incompetență profesională, în cazul obținerii calificativului "insuficient" în urma derulării procesului de evaluare multianuală a performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici, respectiv ale funcționarilor publici de conducere prevăzuți la art. 374^2 alin. (6) în condițiile prevăzute la art. 398^2, 398^3, 485^3, 485^4;

k) neparticiparea funcționarilor publici prevăzuți la art. 374^2 alin. (1) și (6) la un program de pregătire profesională în domeniul managementului public în termenele și condițiile prevăzute la art. 398^3, respectiv art. 485^4, în cazul obținerii calificativului "suficient" în urma derulării procesului de evaluare multianuală a performanțelor profesionale individuale;

l) ca urmare a refuzului funcționarului public de a fi numit într-o funcție publică definitivă cu durată redusă a timpului de muncă la jumătate de normă, în condițiile prevăzute la art. 378^1 alin. (4).

(4) În cazul eliberării din funcția publică, autoritatea sau instituția publică este obligată să acorde funcționarilor publici un preaviz de 30 de zile calendaristice.

(5) Perioada de preaviz este anterioară datei eliberării din funcția publică.

(6) În perioada de preaviz, persoana care are competența legală de numire în funcția publică poate acorda celui în cauză reducerea programului de lucru, până la 4 ore zilnic, la cererea funcționarului public căruia i s-a acordat preavizul prevăzut la alin. (4), fără afectarea drepturilor salariale cuvenite.".

Conform art. 535 din O.U.G. nr. 57/2019 „*Actele administrative întocmite cu nerespectarea dispozițiilor art. 528 - 533 sunt nule de drept. Nulitatea se constată de instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.*".

Conform art. 421 alin. (2) din O.U.G. nr. 57/2019 „*(2) În perioada concediilor medicale, a concediilor de maternitate și a celor pentru creșterea și îngrijirea copiilor, raporturile de serviciu nu pot înceta și nu pot fi modificate decât din inițiativa funcționarului public în cauză, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 512 alin. (4) și (5).*".

Totodată, conform art. 513 alin. (1) lit. i) din O.U.G. nr. 57/2019 „*(1) Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații: i) concediu pentru incapacitate temporară de muncă, pe o perioadă mai mare de o lună, în condițiile legii;*".

Conform art. 512 alin. (3)-(5) din O.U.G. nr. 57/2019 „*(3) Pe perioada suspendării, raporturile de serviciu ale funcționarilor publici nu pot înceta și nu pot fi modificate decât din inițiativa sau cu acordul funcționarului public în cauză.*

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul în care în perioada de suspendare a raporturilor de serviciu intervine o situație de încetare de drept a raporturilor de serviciu, cauza de încetare de drept prevalează.

(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3), în cazul în care în perioada suspendării raporturilor de serviciu intervine o situație de eliberare din funcția publică prevăzută la art. 519 alin. (1) lit. a), b) sau d), cauza de eliberare din funcția publică prevalează.".

La o analiză sumară a motivelor de nelegalitate invocate, văzând și argumentele părții adverse, instanța apreciază că motivul de nelegalitate invocat referitor la interdicția emiterii dispozițiilor de eliberare din funcție pe durata incapacității temporare de muncă, stabilită prin

certificat medical nu lasă impresia existenței unei îndoieli puternice asupra prezumției de legalitate de care se bucură cele dispozițiile referitoare la raportul de serviciu al reclamantelor. Din cuprinsul acestor acte se poate observa că pârâtul nu a ignorat, ci chiar a avut în vedere dispozițiile legale considerate încălcate de către reclamante, iar dispozițiile date au fost argumentate și prin raportare la posibilitatea incidenței unei stări de fapt determinate de intrarea reclamantelor în concedii medicale (conform art. 1 alin. (2) din dispozițiile de eliberare din funcție referitoare la reclamante s-a prevăzut faptul că în situația în care la data prevăzută la alin. (1) – *26.06.2026* reclamantele se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, încetarea raportului de serviciu va avea loc în ziua următoare încetării concediului pentru incapacitate temporară de muncă).

Cu alte cuvinte, la o simplă analiză a speței, atâta timp cât încetarea raportului de serviciu a fost amânată până la momentul încetării concediului pentru incapacitate temporară de muncă, s-ar putea concluziona că prevederile legale incidente au fost respectate.

Însă, dacă interpretarea dată de pârât acestor dispoziții legale este sau nu corectă este o chestiune ce nu poate fi tranșată pe calea cererii de suspendare întrucât s-ar anticipa soluția pe fondul raportului juridic, cu care instanța nu a fost învestită.

În ceea ce privește criticile de nelegalitate privind nerespectarea termenului de preaviz de 30 de zile, se reține că pârâtul a emis preavizele nr. TM12026-023771/26.05.2026, nr. TM12026-023772/26.05.2026, nr. TM12026-023773/26.05.2026, nr. TM12026-023774/26.05.2026, nr. TM12026-023775/26.05.2026, nr. TM12026-023776/26.05.2026 și nr. TM12026-023777/26.05.2026 către reclamantele Belu Alina Ramona, Faur-Lăudatu Anca Elena, Goșa Mirela, Neagu Luciana Mola, Borcsi Gabriela Violeta, Drăgălina Laura Lavinia, cu termen de 30 de zile aferente perioadei 27.05.2026-25.06.2026, menționându-se în cuprinsul acestora că la expirarea termenului se va emite actul administrativ de încetare a raportului de serviciu prin eliberarea de funcția deținută (*f. 57-62*).

Actele administrativ de încetare a raportului de serviciu prin eliberarea de funcția deținută au fost emise în data de 22.06.2026, deci anterior expirării termenului de preaviz, însă din cuprinsul acestora se poate observa că s-a dispus eliberarea din funcție a reclamantelor începând cu data de 26.06.2026, respectiv ulterior împlinirii termenului de preaviz.

Pe cale de consecință, analizând în aparență criticile formulate de către reclamant din acest punct de vedere se observă că nu se poate aprecia în sensul că pârâtul, anterior datei eliberării din funcția publică – 26.06.2026, nu ar fi acordat reclamantelor un preaviz de 30 de zile, în sensul avut în vedere de dispozițiile art. 519 alin. (4) și (5) din O.U.G. nr. 57/2019, anterior eliberării din funcție.

În continuare, se reține că în motivarea cazului bine justificat, reclamantul a învederat că urmare a pronunțării sentinței civile nr. 605/29.06.2026 de către Tribunalul Timiș în dosarul nr. 2617/30/2026 prin care s-a dispus, printre altele, suspendarea HCLMT nr. 191/28.04.2026, precum și a preavizelor emise în temeiul acestei hotărâri se impune și suspendarea celorlalte acte subsecvente referitoare la dispozițiile de eliberare din funcția publică a reclamanților, întrucât acestea sunt acte administrative cu caracter individual, subsecvente actului administrativ normativ și preavizelor suspendate la executare, iar toate efectele actului administrativ inițial sunt suspendate până la pronunțarea instanței de fond. Reclamantul a susținut acestea cu atât mai mult cu cât dispozițiile de eliberare din funcție sunt acte administrative individuale emise în temeiul, ca efect și pentru punerea în executare a actului administrativ normativ suspendat.

Potrivit dispozitivului sentinței civile nr. 605/29.06.2026 pronunțate de către Tribunalul Timiș în dosarul nr. 2617/30/2026, cu referire la HCLMT nr. 191/28.04.2026, precum și la preavizele emise în temeiul acestei hotărâri, se reține că au fost dispuse cu caracter executoriu următoarele:

„Suspendă executarea Hotărârilor Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 189/28.04.2026, nr. 190/28.04.2026, ***nr. 191/28.04.2026*** *și nr. 192/28.04.2026 până la pronunțarea instanței de fond.*

Suspendă executarea actelor subsecvente hotărârilor de consiliu local: (...), preavizele (...) nr. ***TM12026-023766/26.05.2026, nr. TM12026-023771/26.05.2026, nr. TM12026-023772/26.05.2026, nr. TM12026-023773/26.05.2026, nr. TM12026-023774/26.05.2026, nr. TM12026-023775/26.05.2026, nr. TM12026-023776/26.05.2026 și nr. TM12026-023777/26.05.2026****, (...) până la pronunțarea instanței de fond.".*

Contrar apărărilor pârâtului, instanța nu reține faptul că suspendarea actului administrativ normativ și în temeiul căruia au fost emise actele administrative subsecvente, contestate prin prezenta procedură conduce automat la suspendarea acestor din urmă acte. Cu toate aceste, hotărârea privind suspendarea actului administrativ normativ în temeiul căruia au fost emise actele administrative subsecvente poate reprezenta un caz bine justificat, în temeiul art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 pentru cererea privind suspendarea actelor administrative subsecvente emise în temeiul actului normativ.

Astfel, în cauză se reține că ulterior emiterii HCLMT nr. 191/28.04.2026 privind desființarea Direcției Generale Proiecte și Lucrări Municipale pentru Sport și Transport Feroviar au emise atât preavizele cu termen de 30 de zile la expirarea cărora se va emite actul administrativ de încetare a raportului de serviciu prin eliberarea din funcția deținută de către reclamante, precum și Dispozițiile Primarului nr. DP2026-001223/22.06.2026, DP2026-001227/22.06.2026, DP2026-001228/22.06.2026, DP2026-001229/22.06.2026, DP2026-001230/22.06.2026, DP2026-001238/22.06.2026 cu referire la reclamantele Belu Alina Ramona, Faur-Lăudatu Anca Elena, Goșa Mirela, Neagu Luciana Mola, Borcsi Gabriela Violeta, Drăgălina Laura Lavinia privind eliberarea din funcția publică.

Observând cronologia acestor acte și motivarea fiecărora, se reține că actele administrative subsecvente au fost emise în executarea hotărârii anterior menționate și reprezintă modalitatea concretă de punere în aplicare a măsurilor de reorganizare.

Prin urmare, instanța va aprecia că suspendarea actului normativ reprezentat de HCLMT nr. 191/28.04.2026 impune și suspendarea executării acestor acte subsecvente, întrucât menținerea lor în ființă ar lipsi de efect util suspendarea actelor administrative normative și ar permite continuarea producerii efectelor juridice pe durata judecării acțiunii în anulare. Reținerea acestei concluzii nu implică și reținerea constatarea nelegalității actelor administrative subsecvente actului normativ, în această procedură nefiind analizate asemenea aspecte referitoare la legalitate.

Concluzionând în acest sens, se reține că în cauză condiția existenței cazului bine justificat este îndeplinită.

În ceea ce privește critica reclamantei Borcsi Gabriela Violeta referitoare la lipsa îndeplinirii condiției prevăzute de art. 533 alin. (1) lit. f) din O.U.G. nr. 57/2019, din cuprinsul dispoziției de eliberare din funcției lipsind termenul în care poate fi atacat actul administrativ, instanța reține că acest aspect reprezintă un motiv ce nu poate fi analizat pe calea cererii de suspendare întrucât s-ar anticipa soluția pe fondul raportului juridic, cu privire la legalitatea actului administrativ atacat, în prezenta cauză nefiind analizat actul și din perspectiva legalității acestuia.

În ceea ce privește cea de a doua condiție, *a prevenirii pagubei iminente*, instanța apreciază că această condiție este îndeplinită întrucât punerea în executare a dispozițiilor pentru care se solicită suspendarea determină încetarea raportului de serviciu al reclamantelor, fapt de natură a produce acestora unui prejudiciu material viitor și previzibil în sensul art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004, întrucât vor fi lipsite de orice venit salarial pe care l-ar fi avut în mod constant dacă raportul de serviciu s-ar fi derulat în continuare.

Având în vedere toate aceste considerente, instanța reține că în cauză sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004, respectiv existența unui caz bine justificat și a unei pagube iminente, motiv pentru care va admite cererea de suspendare formulată de reclamantul SINDICATUL LIBER AL SALARIAȚILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, în numele membrilor de sindicat Goșa Mirela, Belu Alina, Neagu Luciana Liola, Drăgălina Lavinia, Borcsi Gabriela Violeta, Faur-Lăudatu Anca, în contradictoriu cu pârâtul PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, iar pe cale de consecință va suspenda executarea Dispozițiilor Primarului nr. DP2026-001223/22.06.2026, nr. DP2026-001227/22.06.2026, nr. DP2026-001228/22.06.2026, nr. DP2026-001229/22.06.2026, nr. DP2026-001230/22.06.2026, nr. DP2026-001238/22.06.2026 cu referire la reclamanții Borcsi Gabriela Violeta, Faur-Lăudatu Anca Elena, Drăgălina Laura Lavinia, Goșa Mirela, Neagu Luciana Mola, Belu Alina Ramona, privind eliberarea acestora din funcția publică, până la pronunțarea instanței de fond.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, potrivit art. 453 alin. (1) C.proc.civ. *„(1) Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.*".

Raportat la soluția care se prefigurează, pârâtul fiind cel care a pierdut procesul și fiind respectate prevederile art. 452 C.proc.civ., în temeiul art. 453 alin. (1) C.proc.civ., instanța va obliga pârâtul la plata către reclamant a sumei de 6.050 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu de avocat, achitat conform facturii seria SA 0279/03.07.2026 și ordinului de plată din 06.07.2026 în care se face referire la numărul facturii (*f. 90-91*).

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepția lipsei de interes a reclamanților invocată prin întâmpinare de către pârât, ca neîntemeiată.

Admite cererea de suspendare formulată de reclamantul **SINDICATUL LIBER AL SALARIAȚILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA**, având cod fiscal 15076333, cu sediul în municipiul Timişoara, Bd. Constantin Diaconovici Loga, nr. 1, jud. Timiş, în numele membrilor de sindicat Goșa Mirela, având CNP 2850225113611, cu domiciliul în Timişoara, str. Cutezătorilor, nr. 3, bl. D21/A, sc. B, etaj 2, ap. 12, jud. Timiş, Belu Alina, având CNP 2810513350056, cu domiciliul în Timişoara, str. Aştrilor, nr. 14, bloc 4, etaj 3, ap. 15, jud. Timiş, Neagu Luciana-Liola, având CNP 2870810313531, cu domiciliul în Timişoara, str. Bucureşti, nr. 2A, etaj 1, ap. 4, jud. Timiş, Drăgălina Lavinia, având CNP 2871014350018, cu domiciliul în Timişoara, str. Chişodei, nr. 107, jud. Timiş, Borcsi Gabriela Violeta, având CNP 2831003115173, cu domiciliul în sat Moşniţa Nouă, comuna Moşniţa Nouă, str. Junimii, nr. 30, jud. Timiş, *şi cu domiciliul procesual ales la Cabinet Individual de Avocat Cristian Clipa, situat în mun. Timişoara, str. Vasile Goldiş, nr. 7, ap. 1, jud. Timiş*, Faur-Lăudatu Anca, având CNP 2860404180033, cu domiciliul în Timişoara, str. Petre Olariu, nr. 16, bloc B121, sc. A, etaj 4, ap. 19, jud. Timiş, în contradictoriu cu pârâtul **PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA**, având cod fiscal 14756536, cu sediul în Timişoara, B-dul C.D. Loga, nr. 1, jud. Timiş.

Suspendă executarea Dispozițiilor Primarului nr. DP2026-001223/22.06.2026, nr. DP2026-001227/22.06.2026, nr. DP2026-001228/22.06.2026, nr. DP2026-

001229/22.06.2026, nr. DP2026-001230/22.06.2026, nr. DP2026-001238/22.06.2026 cu referire la reclamanții Borcsi Gabriela Violeta, Faur-Lăudatu Anca Elena, Drăgălina Laura Lavinia, Goșa Mirela, Neagu Luciana-Liola, Belu Alina Ramona, privind eliberarea acestora din funcția publică, până la pronunțarea instanței de fond.

Obligă pârâtul la plata către reclamant a sumei de 6.050 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu de avocat.

Executorie.

Cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se depune la Tribunalul Timiș.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei, astăzi, 06.08.2026.

PREȘEDINTE,
GEORGIANA-MARIA POPA

GREFIER,
BIANCA-NICOLETA UNGUREANU
Pentru grefier aflat în concediu de odihnă semnează Grefier Șef Secție,

Red. G.M.P./Tehnored. B.N.U./02.09.2026
9 ex./com.7 ex.
S.M. 1 ex.